

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De rei uendicatione. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

litigantibus super hereditate. quid si moueretur ab altero ipso-
rum, contra alterum? dic quod olim debebat superferri. vel. nō
distinguemus. §. si is. ff. de arbitris. nec per istam legē corrigitur
6 ista lex: quia non loquitur dicto casu. ¶ Quarto querit. quid ecō-
uerio si alter ex litigantibus super hereditate vult mouere litem
contra tertium tanquam hæres. puta contra debitorem heredita-
rium debitor opponit: ego nescio an sis hæres vel non: quia mo-
uetur tibi questio super hereditate, expectemus euentum si. qd
posset fieri sententia cōtra te. & nō haberent necesse soluere, qd
fuerit: videtur quod bene dicat per l. si debitor. ff. eo. & per l. si qd
inficiatur. ff. de positi. & per l. quando. de bo. lib. & de carb. edf.
l. in §. missum. In contrariū si vult cauere de defendendo ipsum.
& de restituendo si succumbat, quod teneatur sibi soluere. ff. de
posi. l. i. §. apud iulia. Breuiter dic quod si periculum erat in mo-
ra, auditur primo loco bonæ fidei possessor, & eo negligente au-
ditur petitor ff. eo. l. si bonæ fidei. sed si non est periculum in mo-
ra, tunc potest soluere si vult recepta cautione. si nō vult, potest
expectare finem iura debet intelligi ille. §. apud iulia. f. c. is alijs.
In contrarium allegatis. & illa iura non sunt correctæ per hanc
lex: quæ non loquitur dicto casu: sed econuerso: quando alter ipso-
rum a tertio cōueniebatur. & hoc vult glo. hic. quæ incipit. [aliud
est.] Et eodem modo si erat periculum in mora, etiam iure veteri
poterat tertius creditor mouere litem cōtra alterum ipsum.
& ita intelligitur tex. in l. cum hereditas ex trebel. in si. ff. ad Tre.
¶ Quinto queritur. quid si lis erat finita? Respondeo tunc nō ob-
exce. volenti mouere iudicium particulare, etiam iure veteri. &
iste est casus in l. si post litem. ff. de exce. secundū vnam lec. & ibi
tangitur per Bar. de ista materia. & si erat finita per trāsfactionē,
contra quem ipsum debebat agi, & debebat hodie. dic vt in l.
singulari. ff. de tran. l. controuersia. ¶ Vltimo queritur. quid si lite
pendente mouetur rei vendi. contra alterum ipsum. Respon-
deo etiā iure veteri non ob. exce. Si mouebat ex alia causa quā
ex cā testamētū: quia non mouet tanquā cōtra heredem: sed tan-
quam contra possessorem. vt lex eo. §. si. ff. ad exhib. & de hoc est
glo. in d. l. si post litem. quæ intelligit ita secundū vnam lec. Or
sufficiant ista. & remanent expeditæ quasi omnes gl. In glo. que
incipit. [aliud.] In si. Tu solue melius aliud contrariū de l. si post.
quod ibi loquitur quando iudicium vniuersale erat motū & ter-
minatum pro eo quis volebat mouere particulare contra tertium.
& sic illi tertio nō competit exceptio. & hoc patet ex illo tex. dū
dicitur futuri entm iudicij, non facti. nam tunc dicitur factum qñ
est terminatum. si autem non est terminatū, tunc siue non sit in-
choatum, sed speratur: siue sit inchoatum, multo magis non pōt
moueri per illum contra tertium nisi res sit peritura, vel pericu-
lum sit in mora. vt d. l. si bonæ fidei. & illa est vera lectura illius l.
si post. quæ non corrigitur per istam. & est prima lectura. posita in
in gl. in gl. seq. in ver. [Item per hoc.] Ista glo. querit quādo agit
legatarius. tex. dicit quod debet agere cōtra heredem scriptum.
quid si res legata non possidebatur per eum: sed per legitimum?
glo. tenet quod tunc etiam debeat agi contra scriptum: siue aga-
tur actione ex testamento, siue rei ven. ex causa legati. nam si te-
stamentum non valeret, neutrum istarum haberet contra posses-
sorem qui esset hæres ab intesta. quando autem nō agitur per le-
gatarium: sed per creditorem, puta per deponentem, vel commo-
dantem. quidam dicunt quod debet agere contra possessorem. glo.
tenet quod potest agere contra quencunq; vult. vt in ver. [si au-
tē ex contractu.] us. §. & ista est verior. non ergo habet necesse seq
possessorem si agit actio. personalis, quæ nō requiritur fundum. vt
l. si fideicommissum. ff. de iudi. sed si ageret rei ven. necesse habet
7 agere cōtra possessorem rei, nō tanquā cōtra heredē. ¶ In ver. [si
autem ex contractibus.] circa si. queritur, si petitor qui nō possi-
debat fuit cōuentus à creditoribus hereditarijs. qd se heredem
ascribat, & eis soluit, & postea succūbit: qd possessor absolutus.
qualiter sibi succurritur in recuperādo quod soluit ab illa posses-
sore & victore: nā per viā retentionis non pōt sibi subueniri. quia
nō habet quē cōueniat. tex. dicit quod subuenit officio iudi. mer-
cenario, vel nego. gest. actione, vel cond. ex illa l. primū dictū in
relligē hoc modo. quia iudex non absoluet reum & possessorem
simpliciter: sed cū illa adiectione qd debeat refundere petitori id
quod soluit. ex illa reservatione habebit ille actio. ex illa senten-
tia. facit quod no. Bar. in fin. ante. ff. de eo quod certo loco. si hic
non fecit, sed simpliciter absoluit. tunc si ille soluit nomine here-

ditario. l. lite pendente: quo casu videt soluisse p se. si cōtingat ei
eum vincere: vel pro reo si cōtingat qd ille vincat. & sic alio gō-
di negotiū eius. vt dixi §. eo. l. de hereditate. tūc habebit ne gē-
act. p. l. soluēdo. ff. de neg. gest. Si verō noie suo soluit, qd tūc
credebat se heredē, nec erat fortē adhuc mora questio: tūc qd nō
habuit animū obligādi aliū. sed liberādi se: cessat actio neg. gest.
& dabit sibi cōdictio ex ista. l. l. dē si erat mora lis: & ipse erat ma-
legitimi: qd sciebat ad se nō pertinere. nā adhuc subest equitas vt
recuperet quod soluit, postquam solutio profuit vero heredi.
& tūc dat adhuc cōdi. ex illa l. nō actio neg. ge. ppter malā iudi.
& ita declara gl. hic posita. In ver. [si aut libertates.] querit gl.
incipit. [si pñtiet.] Ieo casu quo. j. annū terminet qd hereditas
& pronuntiet cōtra testamentū: an illa snia lata cōtra heredē scri-
ptum faciat præiudicium illis quibus est relicta libertas. & glo.
net qd non nōd quod requiratur alia sententia. & hoc qñ snia fuit
declaratoria. puta qd testamentum erat nullum: sed si relicto
ria. puta qd erat inofficiosum: qd tūc facit ius inter oēs. Tu dic lo-
cundū doc. qd etiam qñ est declaratoria, postq; est lata cōtra her-
redē, ad quē principaliter ptinet defensio testamētū, præiudicat lo-
gatarijs etiā nō citatis: licet talis snia nō faciat ius: qd nō faciat de
aliquo nullū, sed declarat. & ita no. in l. i. ff. de exce. rei iud. l. i.
si esset cōtra ¶ vñ ex legatarijs: qd alijs nō præiudicaret. In gl.
incipit. [qd tūc nō sunt liberi.] Iquero primo quæ sit rō qd qñ
snm est nullū, nō tñ saluum. si questio de hereditate nō est snia
infra annū, libertates cōpetūt tā directē quā fideicommissarijs,
nec retractantur. licet postea pronuntietur nullū. sed si pronun-
tiatur saluum. quia tunc nō dico quod retractent. sed appareat
eas nunquam cōpetijisse: Respondeo quia primo casu libertates
hnt voluntatem defuncti, licet illa voluntas fuerit nulla. sed lex
de hoc non curat fauore libertatis & voluntatis defuncti con-
seruandæ. in secūdo casu nunq; habuerūt voluntatē defuncti. s.
lex ppter solū fauorem libertatis non assinit libertati, nec facit
eas competere. dicit tamen glo. qd sentia lata contra heredem
per fallitatem non faciat præiudicium legatis libertatum. l. i. d. i.
ge si illi non fuerunt reuocati. tu dic contra. vt dixi in præcedēti
gl. Item opp. qd ex falsa scriptura debeantur libertates. vt. quā-
uis de fideicō. l. i. & de l. cum ex falsis. de manu. test. tene secūdo
sol. declarando eā hoc modo. quod ibi fuit relicta libertas per
deicōmissum in codicillis falsis. testamētū aut nō erat saluum. &
hæres scriptus manumisit seruū: ex falsa tamen causa, qd co-
debat codicillos veros, valet manumissio: quia erat dominus
uis: sed si fuisset relicta libertas directo. & si nō interuenisset ma-
numissio, non cōpeteret dicta libertas ex dictis codicillis. & si
mister si testamētū foret falsum, & sic hæres in eo descriptus
non esset dominus, nō cōpeteret libertas etiā per fideicommissum
relicta & etiam si interuenisset manumissio. vt in hac l.

De rei uendicatione.

Rubrica.

De materia huius ti. vide plenē per Cy. i. l. j. de alie. iudi. m.
& in l. j. ff. de acqui. rerum do. Item qualiter dicitur quis acquirere
dominium de iure ciuili. vide gl. de iure autem gentium qui
multis modis efficitur dominus. qui habentur per totum mo-
lum illum. ei verō qui efficitur dominus de iure prætorio, vt est
superficiarius: datur utilis actio. & aliquādo dat utilis illi qui est
dominus de iure ciuili, ver gentium. f. quādo vult agere cōtra
lū qui nō possidet, sed dolo deiñt possidere. vt in l. electio. §. si
ff. de noxalibus. quia deficit vñum extremum de duobus quæ
requiruntur vt detur directa scilicet possessio ex parte conuen-
v. d. l. vnica s. de aliena. iudicij. Item datur utilis aliquando nō
non est dominus directus, vel utilis. vt est celsionarius cui ceta
est rei vendi. nam antequam adipiscatur possessionem rei nō
est dominus, & tamen habet vtilem rei ven. vt plenē notatur in
l. si culpa. ff. eod.

- 2 Quod debeat quis operari ubi alimenta recipit.
Sernus bonæ fidei possessor quando acquirit uero domino: & non bonæ fidei possessor.
- 3 Malafides superueniens an impediat acquisitionem?
- 4 Liber homo non potest possideri.

LEX.

1 **E**tiam per alienum. ¶ Quia ad hoc
gere rei ven. requiritur dominium ex parte eius. vt in
l. in rem. ff. eod. in ista l. cū sequenti ponunt duo casus
in qu

In quibus efficitur dñs alicuius rei de iure gentium & sic perti-
net ad titulum: licet non loquatur de rei ven. i. de actione. sed
loquatur de causa ex qua oritur: scilicet de dominio. & sic to-
tus titulus de acqui. re. do. pertinet ad materiam huius tituli. sed in
Bail. d. 1. l. 1. Per seruum bonafide possessum acquiritur domi-
nium ex dupli causa: licet possessor non sit dominus: scilicet ex
re possessoris. & ex opera ipsius possessoris. sed si est possessor malafide
desertum ex dictis causis non acquirit. sed tenetur restituere ser-
uum vero domino cum omnibus acquisitis per eum. In tex. ibi.
[per alienum seruum.] & etiam per liberum hominem bonafide
possessum. ut in l. liber homo. de acqui. re. do. In tex. ibi. [vel ex
operis.] hoc propter alimenta quae poss. sibi ministrat. argu. ff. cō-
mo. in rebus. §. possunt. quia ibi debet quis operari ubi alimen-
ta recipit. ut in l. licet. ff. de ope. lib. & de do. inter virum & vxor.
L. si vir ex lana. secundū Gul. extra istos duos casus, puta si
continueretur haeres a quodam tertio, vel si fieret sibi legatum, ac-
quireret vero domino: licet non possideat: nisi fuisset institutus,
vel sibi relictum factum contemplatione possessoris: quia tunc
videretur acquirere ex re poss. ut in l. sed si plures. §. in arrogato.
de vulga. & pup. & l. aditio. de acqui. haere. In tex. ibi. [vbi defen-
sionibus tuis.] scilicet contra verum dominum serui. quem pos-
seder vendicantem ipsum seruum: & etiam mancipia perempta
per eum de tuis nummis. nam seruum illum bene potest vendi-
care: sed mancipia empta de pecunia tua non. In glo. ij. opponi-
tur qd malafidei possessor* acquirat ex istis duabus causis sicut
bonafidei: ut in l. qui scit. §. ff. de viu. dicit glo. quod ista lex lo-
quitur quando semper fuit malafidei a prin. & ex postfacto. si au-
tem a principio fuit bonafidei. licet ex postfacto efficiatur male-
fidei, talis malafides superueniens non impedit acquiri: ut in cō-
muni: licet nec interrumpit vsucapionem: ut j. de vsuc. transfer.
l. hoc tamen verum in seruo alieno bonafide possessore. quia sup-
erueniens malafides nō facit quod dominus adhuc possideat. sed in li-
bero homine bonafide possessore superueniens malafides bene im-
pedi acquisitionem. quia definit esse possessor. nā liber homo
nō potest possideri: acquirat. ff. de acqui. re. do. l. qui bonafide. certe ista lex equi-
parat illos casus duos. ideo glo. non videtur bene dicere, in
quantum vult quod seruus alienus postquā superueniat malafide
desertum acquirat. imō non acquirit: sicut nec liber homo. dic ergo
bonafidei nullum titulum habebat: & tunc superueniens malafide
desertum vt nihil sibi acquirat. ut in d. l. qui bonafide. ver. tandiu.
desertum tibi. & tunc propter superuenientem malam fidem nō
impedit acquisitio sibi fieri mero iure. ut in d. l. qui scit. §. fin. sed
in effectu secus: quia tenetur restituere vero domino, qui potest
illud condicere: non vendicare. nisi sit acquisitum ex re. ut in
l. praeterea. ff. eo. de qua opponit gl. pe. quae incipit. [imō videf.]
et illam differentiam inter habentem titulum & non habentem sen-
tit glo. in l. sed & si lege. §. de eo. ff. de peti. here. & l. Item Me-
la §. in eo. ff. ad l. Aquiliam.

¶ Ille est dominus partis superioris aedificij qui est dominus partis inferioris: & an
possit sibi possideri partem inferiorem?
¶ An possit celum solo?
¶ Quis edificat castrum in solo meo?
¶ Quis si quis in solo meo edificat sine calce?
¶ Quis si quis aedificium quod fecit super meo, non potest materiam ex qua fecit
restituere.
¶ Quis si materia erat aliena?
¶ Possit aedificium esse diruptum si edificaueris de tuo quando possis repetere?

LEX

I I.

Inferiorem. ¶ Aedificiū qd quis facit super
alieno efficit illius qui est dñs
eius sup quo aedificat: sed postquā diruitur dñum ma-
teriae reddit ad aedificantē: nisi habuerit animū donandi.
¶ d. 4. No. primō quod ille est dñs partis superioris. aedificij qui est
dñs partis inferioris. Si ergo edificas sup muro meo, efficit meū
sed an ego possideā sicut possideo partē inferiorem. gl. hoc querit.
dic qd si ad partē superiorē nō erat accessus nisi per inferiorem.
ego qui possideo inferiorem videor possidere etiā superiorē: licet
tu qui aedificasti me etiā patiēte vtriusque parte superiore: sed si erat
accessus aliunde nō possideo: licet sim dñs sed tu qui vteris parte
superiore. ita nō in l. si duo. §. itē videamus. & §. Labeo. ff. vti pos-
s. & opemē pōt poni exemplū in ciuitate Senarū, in qua vidē dire-
ctē illum casum: quia domus sunt edificatae in plagis. & habent

aditū ex parte superiori & inferiori. ¶ No. a
etiam quod aedificiū cedit solo. & ad hoc
semper allegatur. quid ergo si edificatur ca-
strum in solo meo? Respondeo dñum est
meum. ita ponit Spec. in tit. de rest. domi-
ver. quid si petatur ciuitas. vide per Innoc.
in c. pisanis. de resti. spo. ¶ Sed quid si aliquis
in solo meo aedificat sine calce, qd vocatur
morum siccu. videtur quod non solo meo
cedat. quia non videtur coherere: cum de
facili possit tamen amoueri. sicut est aedifi-
cium de ligno positū super meo. ut l. si Ti-
tius. ff. de acqui. re. do. & hic in glo. j. contra-
rium tamen videtur verius. ut nō. ff. cōmu.
predio. l. si precario. per glo. & doc. ¶ Tertiō
nō. quod quousq; durat aedificiū quod fe-
cisti super meo, non potest materia ex qua
fecisti vendicare: quia nō consideratur de
per se quousq; aedificiū constat: sed vnā cū
vniuersitate aedificij. ut in l. cū qui aedes. de
vsuc. hoc verū si aedificasti de materia tua.
si verō de aliena, dñs illius potest agere cō-
tra me actio. ad exhibendum. per quam cō-
sequetur a me aestimationē: nō vt destruat
aedificiū. ut in l. in rē. §. itē quācūq; ff. e. ti.
& idē si ego de aliena materia aedificarē in
meo. ¶ Quartō nō. qd postquā aedificiū est
diruptū, si aedificaueris de tuo, potes repe-
re: & vendicare materiā. cui dominū reddit ad te: quia nūc cōsi-
deratur de perse: & hoc si nō animo donandi: in dubio si edificasti
bona fide, credens solū esse tuum: non videris habuisse animum
donandi: sed si sciebas esse meum, tunc si habebas causam a me.
quia tibi locaueram, idem. Si verō nullā causam habuisti a me,
in dubio videris donasse impēsam. ut in l. si seruus seruum. §. qui
oliam. ff. ad l. Aquil. iuncta l. habitator. ff. eo. tit. Sed pone quod
aedificasti super area mea & per me possessa, clarum est quod do-
minium aedificij est meum: sed quid de possessione: dicunt doc.
quod illam perdo. quia mutatur facies area: & amplius non dici-
tur area. & sic perderem vsufru. ita & posses. gl. tamen vide-
tur dicere quod possideo solū. & tu superficiem.

¶ Potest quis vendere rem alienam in praedictum ipsius venditoris obligetur ad tra-
dendum: & transfert usucapionem conditionem.
¶ In uniuersalibus pretium succedit loco rei: & aliquando etiam in particularibus.
¶ Si quis vendidit rem alienam. quando possit dominus habere ratam venditionem, ut con-
sequatur pretium? & nūc. §.
¶ Re perempta vel praescripta, an possit eam ratificare in subsidium: ut consequatur actio-
nem ad pretium?
¶ Si res mea quae fuit tibi donata ualebat quindē, & tu eam vendidisti pro decem. ea
perempta vel praescripta quantum repetam a te?
Quid si habeat causam onerosam, & eam plus vendidisti.
¶ Si tantum emisti quantum vendidisti, & percepisti, tot fructus qui aequivalent pretio,
quod debeant copari in eo quod soluitur: ut conueniatis ad pretium quod recepisti.
¶ Si culpa possessoris esset perempta, quia mihi daretur actio. l. Aquilae contra eum, non
possum agere contra venditorē habentē causam lucratiuā, sicut si nō esset perempta.
¶ Sicut contra illum qui vendidit rem meam suo nomine possum agere ad pretium re per-
empta, vel praescripta. ita & etiam contra illum qui de pecunia mea emi rem suo no-
mine in subsidium agere possum ad rem?
Quid in eo qui vendidit rem mihi obligatam?
Quid in eo qui exigit quod mihi debetur?

LEX

I I I.

Mater tua. ¶ Ista est lex solennis, & repetibilis.
h. d. non potest quis vendere re alie-
nam in praedictum domini sine consensu illius. ideo
potest verus dominus rem ab emptore vendicare etiā
non oblat pretio. si tamen postea ratam habet venditionem, vē-
dita res est perempta: vel praescripta. & sic verus dominus non
habet regressum ad rem. potest agere contra venditorem ad pre-
tium per actio. nego. gesto. hoc dicit. & est lex solennis, & repe-
tibilis. & bene glossata. & habet materiam subtilem. In tex. ibi.
[mater tua vel maritus.] hic poterat facere dubium. quia videba-
tur quod tam coniunctae personae potuissent praedificare huic
dominae: sed contrarium est. In tex. ibi. [inuita vel ignorante
te.] Nota istam alternatiuam secundū Bal. propter id quod di-
cit. j. de actio. nego. gesto. quia non potest referri ad istum casum,

¶ Velle cuius est nol-
le. An inter velle &
nolle sit dare. mediū
videt in l. i. §. si quis
ff. de trib. quē tex. ad
hoc alie. Bar. in l. li-
cet circa mediū. C. d.
iure delib.

qñ inuita & cōtradicente filia mater vēdi-
dit. postq̃ reprobauit cōtra cū, nō pōt am-
plius approbare: vt ex eo cōsequatur acti. &
sic ad cōmodū suū licet possit ad suū incō-
modū. vt repellat exceptiōe. vt habet in l.
dispensatorē. ff. de sol. refert ergo ad casum
qñ ipsa ignorat. In tex. ibi. [vēdere iure nō

potuit.] sed praeiudiciū tuum de pñti. qā nō potuit tibi auferre
dñitū, & trāsferre in emptorē: sed ad pñdiciū futurū nō pōt ne-
gari qñ vēdere potuerit ad tui praeiudiciū qā trāsferit in emptorē.
vñc. cōditiōe ppter tū. qā nō trāsferit. & sic poterit emptor acq-
rere dñitū in praeiudiciū ipsius filiae similiter bñ potuerit vēdere
vt obliget ad tradēdū ad praeiudiciū ipsorū vēdētiū. vt in l. rē
alienā. de cōtrahē. emp. et si emptor erat malefidei. vt nō. glo. nō.
in l. si Titius. in si. ma. gl. ff. de pig. nisi res esset furtiua, vel vi pos-
sessā: & emptor sciret. quia tūc venditor nō obligaret ad tradē-
dum. vt l. si in emptione. §. item si emptor. ff. de cōtrahen. emp. &
hoc voluit gl. i. quam ita intellige. ¶ In tex. ibi. [a possessore vēdi-
care.] q. d. nō autem agere cōtra venditorē ad pretiū. ex quo
pōt vendicare rem: quia nondum cōsensit. nec est res perēpta,
vel praeiudiciū. quia in actiōne particulari pretium nō succedit
loco rei. quia licet sis dominus rei venditae nō es dñs pretiū: sed
venditor ex sua negotiatiōe. ff. de hāre. ven. l. venditor ex hāre-
ditate. circa mediū. iuncta l. qui vas. §. si. ff. de fur. nō sic in em-
ptione hāreditatis, quā pōt intentari ad pretium contra vendi-
torem si res venditae essent: nec enim sunt praeiudiciū: quia in vñ
uersalibus actiōibus pretium succedit loco rei. vt in l. si rem &
pretium. ff. de peti. hāre. & aliquando etiā in particularibus. vt
si vendens habebat causam a dño pone depositū, vel commodatū.
vt est casus in l. j. §. si. infra depositū. q. tamen declara. vt infra p.
Bar. in l. si cum seruū. in si. ff. l. cer. pe. l. c. in alto casu bñ vendi-
tio rei in te esset facta ex quadam necessitate iuncta a superio-
re. vt si possidebas rem meā: & superior te cōpulit ad ipsam ven-
dendam vt daret militibus. nam possum a te petere pretium per-
ceptum. quia tunc nō habeo regressum a rem. vt l. c. si verba-
tum. §. j. ff. de co. & ar. l. qui solidum. §. j. ff. de leg. ij. In tex. ibi [de ca-
venditiōe consensisti.] scilicet tpe quo adhuc poterat rē vendi-
care: qā nō perēpta. nec praeiudiciū: sed per istum cōsensu per-
dis facultatē vēdicādi. & sic factio tuo. & nihilominus agis cōtra
vēditorē ad pretiū & hoc est difficile ad sustinendū. & tota diffi-
cultas gl. mag. & doc. cōsistit in hoc passu. Si autē tēpore quo ra-
tum habuisti nō durabat facultas vendicādi, quia erat res per-
empta, vel praeiudiciū: nō habet dubium. nam etiā si nō haberes
ratum, posses in subdiū agere contra venditorē ad pretium certē
condi. generali. & etiā actiōne in factū. quē datur ex l. si & me
& titium. ff. si cer. pe. quia concurrunt ambo qui requiruntur: qā
venditor est locupletior ex re aliena: & quia domino nō est cō-
sultum contra aliū, & quia hoc contingit sine sui culpa. vñ etiā
potest ratam habere venditiōe, etiā nō suo noīe factā sed ipsius
vendentis in subsidium. & dabit actio. ne. gest. vñ vna cū prae-
dictis duabus per l. si. ff. de neg. gest. & illa est potius actio nego-
gest. contraria quā directā. quā contraria datur ei cuius nego-
tū gestū est. sed directā datur gerenti. Et nō. q. ex illa alternatiua
apparet istum tex. ponere duos casus vñm quando illa consen-
sit tempore quo proprietat nō erat perditā: sed perditū nūc. p-
pter cōsensum. aliter qñ erat perditā. qā perēpta, vel praeiudiciū.
& sic agitur in subsidium. & primus casus recipit dubitationem
maximā. Pro declaratione prin. gl. oppo. contra tex. dum dicit
quod habendo ratā venditiōem potest illa filia petere pretiū p-
ceptum a matre venditricē. contra si mater vēdidit suo nomine.
nō nomine filiae, nō potest filia ratam habendo vēditiōe acq-
rere actio. neg. gest. quoniam ad hoc vt illa competat oportet q
negotium sit ipsius ratum habētis. sed nō potest esse suum nisi
sit gestum suo nomine. & tunc his duobus concurrentibus da-
tur actio ista. Si autem nō fuit gestum suo noīe, licet possit ha-
bere ratum quo ad praeiudiciū ipsius ratum habētis. vt in l. si
fundus. §. j. ff. de pig. & sic vt perdet dñitū. & repellat ab agen-
do contra emptorem: nō sic ad sui vtilitatem, vt acquirat actio
neg. gest. ad pretium. & hoc est quod dicit lex. quod nō est meo
nomine gestum ratum habere nō possum. vt l. si pupilli. §. sed si
ego. ff. de nego. timore huius in glo. sunt tres opinio. prima fuit
Bald. qui fatetur contra. & dicit istum textum. debere intelligi

in quantum dicit competere actio. nego. gesto. sed ad pretiū de-
bere intelligi quando mater vēdidit nomine filiae. licet videatur
diuiniatio. Adde quod hoc in dubio videtur fecisse quando non
vendidit vt suā, sed vt alienam ipsius filiae per l. ab vno. §. de ne-
go. gest. & per l. in familij. §. fami. eret. si autem vendidisset nomi-
ne suo, fatetur contra Bul. quod ratum habendo faceret sibi pre-
iudiciū. quia perderet dominium & rei ven. nō tamen acqui-
reret actio nego. gesto. ad pretium. & sic mater lucrabitur pretiū
cum iactura filiae. Sed contra de l. si. ff. de nego. gest. vbi datur di-
cta actio: licet venditor suo nomine vendiderit rem alienam. ne
locupletetur cum aliena iactura. Sol. verum est in subsidium si illa
res esset perempta, vel praeiudiciū. & sic nō posset dominus eā
vendicare. tunc potest ratificare venditiōem. & habebit actio.
hanc ad pretium si ven. ditor habebat causam lucrativā. ne lo-
cupletetur cum aliena iactura. nam & si ratam nō haberet, com-
peteret sibi actio in factum ex equitate. l. si & me. & Titium. ff. si
cer. pe. quia concurrunt ea quē requiruntur vt illa actio detur.
quod venditor est locuplex ex re aliena, & qd dñō nō datur re-
gressus ad rem suā cōtra aliquē: sed idem esset si daretur regressus
suis: tamen ille cōtra quem daretur liberaret cedēdo actio. vt ex
ti. l. cum fundus. §. seruū tuū. In casu autem istius l. tēpore quo
illa filia ratam habuit venditiōe res sua extabat & nō erat prae-
iudiciū. quod patet. quia postea subiicitur in tex. alius casus quā
do erat perempta, vel praeiudiciū. dum dicit. [vel alio modo pro-
prietatē eius amisisti.] cū ergo habet regressum ad rem suā cō-
tra possessorem: licet per ratificationem ipsam perdat: quia hoc
cōtingit facto & culpa sua, sibi imputet vt nō possit agere ad
pretium ex illa equitate: quā nō habet locum nisi qñ sine culpa
sua res esset perempta, vel praeiudiciū. ista fuit opi. Bul. quā glo.
& doc. vidēt tenere. secunda fuit opi. Mar. cui vñm fuit satis
iniquum quod illa mater debeat lucrari pretium, & filia debeat
in damno remanere, licet sui culpa & facto ratam habendo ven-
di. tempore quo poterat rem vēdicare ceciderit a dño. tñ adhuc
equius est qd mater teneatur sibi restituere pretium: ne lucratum
eū iactura filiae quā qd propter iuris rigorē filia remaneat in di-
no, & ipsa in lucro. & isto modo intelligit istū rex. dicens hic esse
casum qd etiā si venditiō nō fuit facta nomine filiae, sed nomi-
ne vendentis, & etiā si res extabat nō perempta, nec praeiudiciū.
& sic nō habet ratificare in subsidium, sed ex mera voluntate,
ex quo nō ratificatur. & per hoc perdit dominium. & habet
actiōem nego. gesto. sicut si ratificasset postquam esset perem-
pta, vel praeiudiciū. & quod iste tex. loquat in eo casu quo mater
vendidit nomine suo, & nō noīe filiae, satis colligitur hic. quā
copulantur duo casus. i. quando ratificauit re extante & nō per-
empta, qñ erat perempta, vel praeiudiciū: sed hoc secūdo casu etiā
si venditiō sit facta nomine vendentis, datur actio ad pretiū
nego. gesto. si ratificauit in subsidium. vt d. l. si. quā sic debet inte-
ligi. vel in facto ex equitate dicit l. si & me & Titium. ergo
eo. primus casus quādo ratificauit re extante, & nō praeiudiciū,
debet intelligi qñ venditiō fuit facta nomine vendentis: nec pōt
mater imputare filiae quare ratificasti, cum possis agere ad rem
tuam: quia culpam filiae ex qua ipsa mater lucrum sentit, imputa-
re sibi nō potest. vt in l. cum fundus. ff. de iure doriū. & ppter
istam rationem do. Ray. sequitur opinionem Mar. licet Cuius de
Cu. & alij contrā. quā etiā mñi videtur vera per istum tex. Sed
do. Ray. dicit quā dā alia quā nō placent. videlicet quod illud
negotium nō est negotium filiae ratificatione: sed re ipsa. sicut
pace. quia si esset re ipsa, etiā ante ratificationē daretur actio
nego. gesto. quod tamen nō est verum. quia nisi ratificet eam, nō
habet sic. & dicitur negotium suū ratificatione. nam re ipsa do-
ceretur, si in re mea aliquam impensam fecisti, ex qua melioratus
est. & tunc habes actio. antequam ratificet: vel ex quo est decessio
rata: & tunc statim habeo actiōe, etiā si nō ratificet: imō tunc
magis. ¶ Itē trussat de eo qd cōiter dicuntur glo. & doc. quod re
perempta vel praeiudiciū possit dñs ratificare in subsidium, ex qua
consequet actio ad pretium. quia nulla l. hoc cauetur qd requi-
ratur ista ratificatio. cum etiā sine ea detur actio ex l. si & me &
Titium. & quia nō pōt tūc dñs cōtra cū improbare, vt agere pos-
sit ad rem suā. ergo nec debet posse approbare, vt agere possit ad
pretiū: quia eius est velle, cuius est nolle. ¶ vt in regula iuris tenet
doc. & glo. nō sine causa dicunt necessariā ratificationem: quia
lex si. de nego. gest. vt conueniat tit. dum dicit posse peti pretiū
debet

debet intelligi per actio. nego. gest. sed illam non pot habere, nisi negotium sit suum sed non pot esse suum si non ratificat. nec ob. quod non pot improbare, quia illa ratificatio fingit fuisse facta tempore quo poterat improbare. & sic antequam esset perempta, vel praescripta. Tertia fuit opt. glo. quae ponit tres casus. Primus. si re extante & non praescripta venditio fuit facta nomine venditoris. & sic per errorem facti ratificauit. quia credebat eam factam nomine suo: cum esset facta habetur: unde ea non obstat pot vendicare re. & hoc pro non facta habetur: unde ea non obstat pot vendicare re. & hoc praesupposito non pot agere ad pretium. per regulam quod in particula ubi pretium non succedit loco rei. & per aliam quod pretium redactum per te ex re mea non est meum, sed tui ubi acquisitum ex tua negotiatione sicut res empti ex pecunia mea non est mea sed tua. ut i. e. si ex ea. Secundus quod ratificasset per errorem iuris. quia bene sciebat quod venditio non erat facta suo nomine: sed nomine venditoris. credebat tamen quod hoc non obstat pot agere ad pretium eam ratificando. cum tamen non posset retinere opt. Bul. & tunc videtur velleglo. quod mero iure praedictum illa ratificatio. non tamen in effectu. quia si agit ad re. & opponat exceptio de ratificatione. replicabit de dolo. doc. reprobat hoc dicentes quod imo praedictum est effectu: quia perdit dominium: & sic non pot agere mero iure: ergo nec replicare. quia replicatio dat ad sustinendam actionem. quae competat. ut l. sub praetextu. la. j. de trans. sed hic nulla competit. ergo non est locus replicationi. per illam l. error enim iuris nocet quod vterque tractat de damno vitando. ut in l. si fideiussor. §. non male. ff. man. & hic tam filia quam emptor tractant de damno vitando. dicunt tamen per aliam viam succurri filiae ad pretium. quod dic ut hic per Cyn. qui satis inuolunt loquitur. Guli. de Cu. dicit ipsam veritatem. quod imo nullo modo praedictum illa ratificatio facta per errorem iuris, quod minus agere possit ad pretium: sicut quando per errorem facit. propter defectum causae finalis: quia ideo ratificauit quod sperabat posse pretium repetere. si ergo teneamus opt. Bul. quod non pot deficit causa finalis. propter quod facta est: ergo & ipsa deficit. & sic idem quod in casu praedicti. quod poterit agere ad re: & non ad pretium si vero ratificatio est facta ex certa scientia. quia sciebat venditionem non esse factam suo nomine, & etiam sciebat quod eam ratificando perdebat dominium. & non poterat agere ad pretium, tunc opt. Bul. est vera. quod nec ad rem agere poterit: propter ratificationem. nec ad pretium, propter iuris rigorem. & sibi imputet cur ratificauit. in dubio autem quia non praesupponitur animus donandi, potius videtur ratificasse sperans posse pretium repetere. & sicut per errorem iuris: unde non praedictum habet quin possit repetere. & hoc in ratificatione expressum. Idem in tacita. cum agat ad pretium, cum agere non possit: quia per hoc non videtur ratificare venditio. & hoc voluit glo. in sequenti versu. Item quid si tantum peti pretium & c. Nec ob. l. j. de fur. j. quia ibi competebar actio ad pretium ex contractu serui. ideo pretium petendo videtur ratificasse contractum serui: sed hic non competebar actio nego. gest. ad pretium. ideo si pretium petiit, & sic elegit viam inco potius, potius videtur per errorem elegerit. & sic poterit agere ad rem succubendo in pretio: alias secus. ista sunt quae colliguntur ex glo. vbi ibi. Item si tu vendidisti. superuenit Bar. qui tenet opt. Mar. per aliam viam quam Mar. faciat hoc modo. Mar. vult quod si vendidisti rem meam tuo nomine, & ego rata habui venditionem re extante. & non praescripta, quod ego habeam actionem nego. gest. ad pretium. tunc si in damno, & tu in lucro. tanquam gesseris negotium meum. & sic sentit de actione nego. gest. contraria: quae dat ei cuius negotium est gestum. Bar. dicit ego intelligo alio modo, quod mihi de actione nego. gest. directa: quia ego rata habendo venditionem gero negotium tuum ipso gestu: quia libero te ab actione de euictione: quia teneas emptori si non ratificassem. sed agere rei ven. unde sicut quia do soluo pro te, & te libero, gero negotium tuum ipso gestu, & repeto quod solui per actionem nego. gest. ut in l. soluendo. ff. de neg. gest. & l. quae utiliter. §. si. & actio directa quae dat gestori. ita & hoc ad pretium. Sed ponamus quod non tenebaris de euictione: quia emptor sciuit rem alienam: certe cessat ista ratio: & sic opt. Bar. non est generalis: unde reprobat hoc per Bal. per plures rationes. quas hic videt. & etiam do. Rap. eam non tenet. teneamus ergo opt. Mar. putat cum recitauit. quia sine dubio aequior est. de ipsa videtur casus in illa l. nolendo destruere tex. & a contrariis de facili defensatur: quamquam doc. quasi omnes sequantur opt. Bul. or nunc habet in difficultate huius l. & est expedita glo. vbi ibi. Item si tu vendidisti paruo pretio. In glo. ibi. Item si tu vendidisti. glo. vbi in

si. format quatuor rationes, quae non concernunt casum. s. examinatum quando vendidisti rem meam tuo nomine, & antequam esset perempta vel praescripta ratificauit. & sic perdidit dominium facto meo. sed concernunt alium casum, quando antequam ratificassem res mea erat perempta, vel praescripta. & sic possum in subsidium agere contra te ad pretium si habeas causam lucrativam, vel actionem in factum ex aequitate. d. l. si & me & Titium. etiam nulla facta ratificatione. vel nego. gest. ea facta per l. si. de nego. gest. Hoc praesupposito querit glo. de quatuor. Primo quid si res mea quae fuit tibi donata valebat xv. & tu eam vendidisti p x. ea perempta vel praescripta quantum repetam a te. an x. vel xv. glo. distinguit an eras bonafidei possessor. ignorans re esse meam, & repetam tantum x. an sciebas esse meam. & tunc xv. ista determinatio est bonafidei aduerte. quia primo casu repetam x. de aequitate tamen illius l. & sic ita demum si habeas eam lucrativam: nec possum a te plus extorquere quam ex venditione redegeris: quia non plus lucratus es. & bonafidei possessor non tenet nisi quatenus est effectus locupletior. sed si eras malafidei: possum agere de rigore ad ipsam rem etiam si eam onerosam habebas: quia dolo desisti possidere & sic habetis pro possessore. ut in l. par. de regu. iur. & quia restituere non potes, condemnaris ad vera estimationem rei. quoniam quantum in lite iuraueris. ut l. qui restituere. ff. de rei ven. & de pig. l. si fundus. §. in vendicatione. Et aduerte. nam dicunt quod etiam contra illum qui habet eam onerosam si plus vendidit quam ipse emerit, habeo regressum ad illud plus: quia in illo habet eam lucrativam. facit l. si donationis. ff. de contrah. emp. Quoniam dicit Guli. de Cu. no. quod si tamen emit quantum vendit. si tamen tot fructus percipit qui aequi valeant pretio, dicit habere eam lucrativam. & debent computari in eo quod soluit. & sic poterit conueniri ad pretium quod recepit. Tene tamen. Dicit etiam quod sicut re perempta vel praescripta possum agere in subsidium. ita nec perempta nec praescripta. si tamen cum difficultate possum agere ad re. ut quia erat mobilis, & fuit vendita cuidam forensi qui recessit cum ea. quia satis cesset perempta in effectu. Item dicit quod si culpa possessoris esset perempta: quia mihi daret actio. l. Aquil. contra eum, non possum agere contra venditorem habentem eam lucrativam. sicut si non esset perempta: quia cessat ratio equitatis. ex qua mihi succurrit contra alium ad oem interesse meum: licet non ad ipsam rem: Tene tamen: quia ista sunt notabilia dicta & necessaria. & certe Guli. de Cu. fuit singularissimus homo. In secunda ratione. glo. tene id quod habet in glo. quia est clara. Item in ij. q. in ver. sed pone. Item secundo dicit Guli. quod possit agi contra vtrumque habentem eam lucrativam, intellige. i. contra quolibet de per se. & si ab vno exegero, alter liberatur. ar. in l. semper. §. si in sepulchro. ff. quod vi aut cl. non tamen intel ligas quod simul agam contra vtrumque. vel quod a quolibet possim extorquere. & idem videtur dicitur in vlti. q. Postremo sicut contra illum qui vendidit rem meam suo nomine possum agere ad pretium re perempta vel praescripta. ita & etiam contra illum qui de pecunia mea emit rem suo nomine in subsidium agere possum ad re. ut not. ff. de iure dotium. l. pculus. & de do. inter vir. & vxor. l. vxor marito. & ita limitat lex si ex ea. j. e. Idem in eo qui vendidit rem mihi obligatam. ut videtur sentire glo. in l. j. ff. de distr. pigno. quid autem in eo qui vendidit rem indebita actione personali glo. videtur idem sentire in l. venditor ex hereditate. ff. de here. vel actio. ven. Idem videtur in eo qui exigit quod mihi debetur. ut no. in l. eius qui in prouincia. ff. si certum petat. in glo. super verbo nego. gest.

L E X

I I I I.

ADuersus. Ita demum pot quis rem suam vendicare si non est vlucapta, vel praescripta. hoc dicit. Et no. hic quod olim mala fides venditoris non nocet emptori, quominus possit vlucapere vel praescribere: si erat bonafidei. hodie secus. ut in authent. malafidei. j. de praescriptio. longis tempo.

*Malafidei possessor de quibus fructibus non teneatur
Si faciat aliquam impensam de nouo an valeatur donare*

L E X

V.

DOmum. Malafidei possessor tenet de fructibus perceptis, & quos percipere potuit. & expensas non recuperat: nisi fuerint necessariae. quas recuperat per retentionem per actionem. nisi fuerint viles. quas recuperat per abractionem. dummodo possit fieri sine laesione rei. hoc dicit. & materiam istius l. quantum ad primam partem

= 4

Malafidei possessor. Adde Dy. Pe. de Anc. & Feli. in regula possessor de regu. iuris. libro vi.

Pauli de Castro Prima super Codice.

a De expensis non necessariis. Adde quod possessor malafidei non repetit expensas per actionem negotio. secundum Bald. in l. in fundum. ff. de nego. gest. & per Bar. in l. in fundo. ff. de rei vendi.

b Expense utiles. Quae dicuntur expensae necessariae. vide gl. in l. si seruos. ff. de pig. acti. l. j. & seq. ff. de impet. in re. do. fac. glo. j. in c. ut praeterita. de elec. & quae dicuntur expensae. tu fac. vide per Bald. in c. cum venissent. in v. j. sol. de eo. qui mit. in pos. & quae dicuntur expensae legitimae vide per Pau. de Ca. in l. properandū. in s. & si quidem in vlt. nota. C. de iudi.

c Ecclesia esse idem quod in minore. Ad de ecclesia & minoraequatur. ut est gl. & doc. in l. imperatores. ff. de re iud. Io. de Imo. in l. quae situm. super gl. j. ff. de i. re. iud. in c. gl. in c. auditis. de restit. in integ. glo. in c. ex lictis. de iureiur. doc. in c. cam. de iudi. Spec. titu. de loca. in s. vj. Veru. xij. & xv.

de fructibus, examina. ut plenè no. in l. ex diuerso. in prin. ff. eo. & plenè per Cy. j. e. l. certū. quantū ad secundā partē. de impet. Cy. examinat hic. sed glo. & Bar. plenius. in l. in fundo. ff. eo. & continet quatuor dicta. Primū vsq. ibi. [Eius autē.] Secundū vsq. ibi. [nisi necessarios.] Tertiū vsq. ibi. [Sine autē viles.] Quartū vsq. in fi. j. Circa primum occurrit dubitatio: an teneatur de fructibus non perceptis seu personalibus quos percipere potuisset ipse, vel quos dñs potuisset fortè percipere tantū plus quā alter. tex. hic vult q. teneat ad illos quos ipse pos. potuit percipere, & nō perceptis. sed tex. in l. si nauis. ff. e. dicit de illis quos percipere potuisset dñs si rē suā habuisset. dicunt doc. q. tantū est dicere vñ quantū alterū. & sic referamus nos ad illud qd. cōiter potuisset percipere per quēlibet hominē. & ita fiendū est. non autē ad illud qd. ex singulari industria alter eorū potuisset percipere. nā de illo nō debet haberi cōsideratio. argu. in l. j. ff. ad l. fal. quia diceretur puentre potius ex negotiatione quā ex re. Secundū dictū huius l. debet intelligi de expensis non necessariis, nec vtilibus: ut differat à tertio & quarto dicto. & sic de merè voluntariis: ex quibus nulla utilitas percipit. pone exemplum in picturis. & illas malafidei pos. non recuperat nec per modū ac. nec per viā retentionis, nec per viā abrasionis. ut colligitur hic dum dicit. [nullā habeant repetitionē.] Iun. c. a. glo. quia videt donatā. ut in l. si seruos seruū. s. si oliuā. ff. ad l. Aquil. & hoc si impedit tanquā in re propria: secus si tanquā in re aliena. quia censere tur voluisse gerere negotiū illius. Si tamē ex hoc res aliquāter plus valeret. ut colligit hic. dum dicit. [non eorū negotiū gerentes.] facit l. ex duobus. ff. de nego. gest. Tertiū dictum debet intelligi de expensis necessariis, quibus nō facit res fuisse peritura: vel deterior futura. siue consistant in faciendo de nouo, siue reficiendo vetus. nam si eas non fecisset, fuisset sibi imputandum. & teneretur ad interesse: ergo non imputatur. & si fecit: tamen quia fecit tanquā in re sua, & sic non habuit animum obligandi dominum, non recuperat per actio. nego. gesto. sed per retentionē. & non per viā exceptionis. sed officio iudicis. ut ff. de petitiō. haredi. l. planē. & in hoc differt à possess. bonafidei. qui tales expensas recuperat per viā exceptionis. ut l. si in area. ff. de cōdi. indebi. Et aduertendum quia secundū hoc si res in qua factae sunt non extarent, non esset quid posset retineri: ideo eas perderet in rei venditio. sed in petitione hareditatis, in qua veniunt omnia: licet illa res non extaret, posset retineri aliae res pro talibus impensis necessariis factis. ut in dicta l. planē. cum l. praecedenti. j. Quartum & vltimū dictum debet intelligi quando expensae viles consistunt in reficiendo vetus aedificiū: non in faciendo de nouo. Si autem in faciendo de nouo, viderentur donatae per possessorem. ut l. adeo. s. ex diuerso. ff. de acquir. rerū dominio. & si etiam non posset abradere, Item debet intelligi quando ex abrasione aliquam utilitatem conuequeretur abradens. aliās abradere non posset. Pone exemplum in picturis. nā videtur hoc solum facere ut sibi noceat, non ut sibi prosit. & hoc probatur in l. in fundo. circa finem. ff. eo. Tertiū debet limitari iste tex. si aliquis esset adiunctum per applumbationem, id est per diuersam materiam. ut aedificiū solo. si verò per ferrum nationem, id est per eandem materiam, ut si fierent plantationes, vel seminationes: quia postquam radices emisserunt coniunguntur cum terra, & efficiuntur eadem materia. vel si simus fuisset appositus, non haberet locum abrasio. ut ff. eodem. l. si fundi possessor. & nota. infra eod. l. si quis sciens. quid autem in bonafidei possessor. dic. ut dicta l. in fundo. ff. eod. satis vtiliter. & nota. maxime per Bar. in gl. ibi. Sol. [speciale in fure.] vel dic. specialiter in expensis alimentorum: quae licet sint necessariae, tamen non recuperantur à malafidei pos. quia videntur donatae fauore alimen-

mentorū. In gl. ibi. [l. si in area.] in si. ille tex. potius concordat. quia dicit quod per retentionem recuperantur: non alio modo: nec curo an consistant in nō faciendo de nouo, vel in reficiendo, quando erant necessariae: sed si non erant, licet essent viles, bene adhibetur dicta distinctio. ut s. dixi.

LEX.

V I.

Lex ea. Res empta per alium de pecunia mea suo nomine est sua. ideo non possum eam vindicare hoc dicit. debeo ergo condicere pecuniam: quia pro consumpta habetur. & hoc verum nisi in subsidium: ut quia ille non esset soluendo. nam possem vindicare re vtili rei ven. à quolibet possessore, ar. ff. de do. inter virū & vxor. l. marito. & no. in l. proculus de iure dotium. & tetigi supra eo. l. mater. sicut in subsidium possem petere pretium redactum ex re mea. licet non sit meum ut in dicta l. mater. Fallit etiam quod hic dicitur in casibus. specialibus. qui notant. infra eodem. l. si (ut proponis.)

¶ Natus ex libera quantum ad honores & dignitates sequitur conditionem patris & non matris.

LEX.

V II.

Partum. Partus sequitur ventrem: ut cuius est ancilla, eiusdem sit partus. hoc dicit. Si ex ancilla mea existens penes te concepit ex libero homine, ille partus non est tuus: licet sis bonafidei pos. & sic debeat lucrari fructus, quia partus propter dignitatem hominis non dicitur esse in fructu. ut l. in pecudum. ff. de vñt. nec est liber licet conceptus ex libero homine quia in hoc non sequitur conditionem patris: sed matris: pertinet ergo ad me iure domini. j. sed natus ex libera quantum ad honores & dignitates, sequitur conditionem patris: & non matris. ut hic in gl. & in tionem diuersitatis tangit hic Cyn.

¶ Si aliquis rem emsit meo nomine, etiam de pecunia tua, an acquirat mihi dominium & possessionem?

LEX.

V III.

Ut proponis. Res empta ex pecunia militis licet non nomine militis potest ex speciali priuilegio militis vendicari hoc dicit. & etiam agi mandati, vel neg. ge. h. d. j. In tex. ubi [quædam nomine suo.] hic loquitur militi sed si nomine militis fuit comparata, nulla specialitas videtur in milite: quia idem in quocumq. alio. quinimò si aliquam rem emsit meo nomine, quā si de pecunia tua acquiris mihi dominium & posses. ut in l. per procuratorem. de acquir. posse. verum est quando hoc fuit actū inter ementem & vendentem. aliās licet aliquis pro me emat aliam rem, hoc tamen non actū inter ipsum & venditorem, sed in animo suo, vel inter ipsum & me duntaxat, non acquirit dominium mihi. sed sibi. licet per actionem mandati teneatur ad transferendum in me dominium. ut l. res ex mandato. ff. de arg. re. do. & l. si ita quis. s. Seia cauit. ff. de verbo. obliga. Fallit in milite si de pecunia eius fuit empta. aliter secus & iste est casus iuris. l. notabilis. & sic potest vendicare. & cum rei vendi. etiam cōcurrit actio mandati, & neg. gest. & intellige de milite militis, qui prohibetur negotiari per se. ut in l. milites agrum. ff. de re mil. l. ideo in compensationem sortitur hoc priuilegium: secus si nō militabat. sed erat in domo propria: quia tunc posset mercari per se secundū Gul. de cu. l. re glo. hic ponit alios casus, quos dicit esse speciales. l. in minore. Tu dic hoc verum quādo emitur ab administratione minoris. secus si ab alio secundū doct. & ita loquuntur leges allegatae in gl. & reprobat in l. filia. & ibi tangitur per gloss. ff. de solu. sed Gul. & Bald. idem dicunt in milite quia loquitur hic de administratore eius. alij tenent esse idem in quocumq. ematur. Item alium casum ponit glo. in ecclesia. de cō. dicunt in ecclesia esse idem quod in minore. l. ut sit sua. quādo fuit empta per suum administratorem: licet hoc non actū ad venditorem. secus si per alium in subsidium. Item addit gloss. alium in viro & vxore. sed doc. dicunt eis non acquiri nisi in subsidio & sic isti casus non sunt similes.

¶ Vxor, an sit domina rei dotalis? & n. j. Sententia lata contra maritum, an noceat uxori? Sententia lata contra procuratorem, an noceat domino?

LEX

IX.

De ancillam.

Res dotalis non potest vendi
cari per uxorem sed pertinet
ad maritum. h. d. unde allegatur quod vxor
non est domina rei dotalis, sed maritus sed tex. in l. in
rebus. j. de iure do. dicit hoc verum de iuris civilis subtilitate: sed
de naturali vel gentium dñum videtur ab vxore recessisse. & sic
duo sunt domini eiusdem rei, diuersis tñ respectibus vnus de iure
civilis, alter de iure gentium, vel naturali & potentior est primus
quā secundus: quia censetur in ipsum translatū exercitium & de
iure rei. ¶ Alia lex dicit qd licet maritus sit dñs rei dotalis, quē
et res corporalis vxor tñ est domina dotis, quā consistit in iure
sicut hereditas est sine aliquo corpore: vt in l. quod dicitur. cum
sibi no. ff. de impēis: Ideo si res dotalis euincatur a marito quam
ab alio emit, vxor ipso iure agit de euictione: non maritus: quia
incipit esse indotata. & sua interest esse dotata quā melius tractat
tur a marito & ille est casus in l. quamuis. ff. de iure do. Effectus
huius sententia lata contra eam non praeiudicat marito qui non
fuit citatus, nec sciuit litem motam. vt l. saepe. ff. de re iud. Sed sen
tentia lata contra maritum qui habeat ius vendicandi, bene no
ceat vxori. fol. ma. sicut sententia lata contra procuratorem no
ceat dño quia censetur constitutus proc. in rem suam & hoc nisi
culpa mariti succubuerit. vt probatur ff. de condit. & demon. l.
Trio centū. §. si in fi. secundū Pet. & Cy. facit de euic. l. si pro re
populi. Bart. autem aliter videtur loqui in illo passu. in l. de die.
§. vel si. qui satisda. cog. vbi omnino vide & nō est dñi quod
habet super hoc videre de facto. In glo. ibi. [de procu. l. quia ab
sente. In si. tu dic. ibi ideo vxor agebat, quia maritus mandauit
ut libi actionem hic nō. In glo. ibi. [dominus est rei dotalis.] sub.
et etiam poss. vt j. fol. ma. l. dotis.

LEX

X.

De super.

Dominiū potest probari non so
lum per instrumenta: sed etiam per
testes. & per alia indicia & coniecturas. h. d. In text.
ibi. [te habere asseueres.] in tua supplicatione, in qua
petas per nos rescribi iudici vt admitteret probationes per te
testes. Imperator nō expediebat hoc petere a nobis: quia po
tuerat petere a iudice coram quo causa erat coepta: cū bene sciat,
rescribere probationem fieri posse nō solum per instrumen
ta, sed etiam per testes, quinimō per interrogationem & respon
sionem ipsorum seruorum de quo dominio agitur non intelli
git quod eis solis credatur in praeiudicium possessoris: nisi con
currant alia indicia. vt ff. de proba. l. cū probatio. & de ar. d. edic.
l. quare. in fine secundū Gul. de cu. & vide bonam glo. ff. si ex
not. ca. ag. l. ij. quod confessio serui nō noceat domino: sed pos
sit eam reuocare.

LEX

XI.

De quis.

Quicquid plantatur vel feritur solo cedit
postquam radices emiserit & sic pertinet ad
dominum soli & si plantans est bonae fidei, recuperat
per viam exceptionis a vendicante solum. h. d. In text.
ibi. [quis sciens.] idem tamen si non erat sciens, quantum ad
hoc vt plantata & lata cedant solo. In text. ibi. [radicibus terram
fuerit amplexa.] quia tunc efficiuntur pars soli. vt ff. §. in frau.
cred. l. si. §. pen. ¶ In text. ibi. [dñi enim.] nota quod potentius vel
magis dignum trahit ad se minus potens vel minus dignum:
non autem econuerso. de au. & arg. le. ff. l. & si non sunt. §. perue
niamus. In text. ibi. [cum qui bona fide possidens.] si autem est
maior fidei: nec per viā exceptionis repeteret, nec necessarias im
pensas per illam viam repeteret, sed per officium iudicis. vt dixi in
l. domū. nec etiā hoc casu per officium iudicis: quia nō sunt impen
se necessariae: sed vtilis, sed nec per viam abrasionis quoniam
illa adiuncta sunt per ferruminationem. i. per eandem materiam
quia vnitā sunt cū terra. & iste est casus in l. si fundi possessor. ff.
co. licet adiuncta per applumationem. i. per diuersam materiā,
base possit consequi per abrasionem. vt in l. domū. in fi. §. eo. In
glo. in fi. §. [item quacunque.] tu dic quod nec vtilis rei ven
dicatione, nec actio in factum darei bonae fidei possessori ad remo
uendum lata, vel plantata. nec obstat ille. §. Item quacunque. quia
ibi quando sine facto suo res sua fuisset iuncta cum ea puta vi flu

minis secus si factio suo secundū Pe. vt no. a
ff. de acqui. re. do. l. quicquid. §. cum partes.
in glo. fi.

Non dicitur quis habuisse fidem de pretio quando cre
ditur statim pretium consequi nulla data dilatione, &
propter hoc rem tradidit: & poterit rem suam uendi
care secus si dedit aliquam dilationem.

LEX

XII.

De ciuile.

In contrahibus
noctatis contra nō
impletē contrahit ex parte sua
nō agit cōdi. ob causam ad rescin
dendū contrahit: tanquā causa non im
pleta vel ex poenitentia: sed agitur actione
ex eo contractu vt impleatur. h. d. ista lex.
¶ Not. gl. quod tunc nō dicitur non habuisse
se fidē de pretio quādo credidit statim pre
tium consequi nulla data dilatione, & pro
pter hoc rem tradidit & tamen pretiū non
percepit: tñ enim non transfert dominū
& sic potest rem suā vendicare. vt insti. de re
rum diu. §. venditae. si verō aliquam dila
tionem dedit quantūcūq; modicā, dicitur
habuisse fidē de pretio & sic transfert dñū
& licet pretium non soluat in termino, res
vendita nō potest cōdici nec vendicari: sed
debet agi ad pretium. In contrahibus verō
innominatis propter causam nō impletam
posset agi cōditiōe ob causam ad rem da
tam. vt toto tit. ff. de condi. ob causam.

Quando duo contendunt de possess. & neuter ipsorum
uale dare libellum ne videatur tenere partes actoris po
test iudex ex officio suo etiam neutro petente ne ueniat
ad arma, assignare terminum ut probent de pos. &
postea poterit pronuntiare pro eo qui melius probauit:
etiam sine libello, & sine petitione quacunque.

Qui est iudex in preparatorijs: an debeat etiam esse in de
cisione?

Quid si conuentus coram iudice seculari obijciat de simula
tione contractus?

An possessorium possit concurrere cum petitorio?

LEX

XIII.

De ordinarij.

Si contenditur inter duos de posses
sione & de proprietate alicuius rei mo
bilis existētis penes alterum eorum, prius expeditur
iudicium exhibitorium. Secundo loco iudicium pos
sessorium. Tertio loco iudicium petitorium. Primum fit vt res ostendat testib.
bus & vt non possit negari rem nō esse apud eum: licet actio ad
exhibendū aliquando detur vt fiat restitutio: aliquando vt fiat
separatio: quā sunt alicuius praeiudicij hic datur vt res ostenda
tur, quod est parui praeiudicij ideo sufficit probatio per iuramen
tum. vt l. thesaurus. ff. ad exhi. sed in praecedētibz requiritur ma
ior probatio iuxta no. per Bart. in l. j. de prae. stip. Puto autem
quod in casu huius l. quādo petiē exhibitio per eum qui agit rei
vendi. debeat & possit fieri officio iudicis mercenario deferuiē
te illi actioni vt in l. non solum. ff. eo. & sic non requiritur libel
lus, nec litis cōte. iuxta no. per gl. ff. de interrog. act. super rub. qñ
verō peteretur principaliter, nō ad finem alterius iudicij, debe
ret fieri iure actionis ad exhibendū: licet summarim procedatur
quantū ad dilationes & probationes. vt in l. iij. §. ibidem. ff. ad ex
hibendum est aut hac exhibitio preparatoria tam ad iudicium
possessorium quā petitorium, quā sperabantur moueri & eo libel
lo potest peti. Secundum verō iudicium. i. possessorium fit ad or
dinarium petitorium: vt sciatur quis in eo debeat tenere partes
actoris, & partes rei. & sic cui veniebat onus probandi nam ei
qui non possidet. & sic agit vt insti. de interdi. §. commodum. et
hoc satis colligitur ex l. incerti. j. de interdictis. & Lexitus cōtro
uersiae. de acqui. posses. ff. Sed qualiter poterat esse hac quaestio
de possessione: cū presupponat quod ista mancipia erant penes
alterum istorū, qui potest cōpelli ad exhibendū ergo ipse erat pos
sessor et debet tenere partes rei. Vñ fortē alter dicebat se possidere, illū
verō detinere: quia sibi erant cōcessa precario: vel in comodatū.

Per instrumenta.
Adde Barba. consil.
xliij. inc. clementis
mū deū in ij. col. ver.
facit etiā ad hoc. id
tū. vol. eundē cōs. l. v.
inc. clementis mū &
olipotentē Deū. in vj.
col. in eo. volu.

Per testes. Adde
Bal. in l. ij. ad fi. & in
l. proprietatis. C. de p.
ba. Angel. in aut. de
testi. in §. & licet, &
Bal. in c. eam el. i. de
testi. & an probetur
per famā. vide l. iij.
C. de prob. glo. in l.
atqui natura. in §. et
me absente. ff. de ne
gest. et ibi Ang. dicit
hoc esse verū qñ al
legatur cōsū fuisse
eius cuius memoria
nō existit. & sic igno
rant initium nisi per fa
mam exemplum quod
ista domus sit domi
nialis vel alterius q
decessit iam sunt cen
tū anni: ita qñ nemo
vixit q viderat: sed
tñ per famā dicitur.
& ibi Ange. dicit se
obtinuisse de facto
in ciuitate Paduae in
quandā ardua qñe.
Ite Papa probat do
minium terrarū per fa
mam secundū Bald.
in l. cōuenticulā. C.
de epis. & cle.

Magis dignū. Ad
de l. hereditas. ff. de
pe. her. c. quod in du
bīs. de cōse. ec. vel al
tra. c. super qñ. in §.
si verō. de offic. dele.
Arch. in c. anteriori.
ij. q. vi. eundē Arch.
in c. d. ieiunio. lxxvj.
distin.

Pauli de Castro Prima super Codice.

vnde volebat pronuntiare hñe se pos. & hoc per interdictū vtrō
 2 bi q̄ datur pro possessione rerum mobiliū. ¶ Et adde q̄ quando
 duo cōtendunt de possessione, & neuter ipsorum vult dare libel
 lū ne videatur dare partes actoris. & ne sibi intēbat onus pbādi
 in rei vēdi. p̄r iudex officio suo etiā neutro petēte ne veniant
 ad arma, terminum assignare: vt probet de possessione, & postea
 poterit pronuntiare pro eo qui melius probauit. etiā sine libel
 lo, & sine petitione quacūq; vt no. in Spe. de causa possessionis.
 §. 1. ver. p̄. in ij. parte. Sp̄. & in ti. de libellorum concep. §. nūc vi
 dendum. ver. xxiij. & per Inno. in c. cā veni. sent. de insti. per. l. li
 beris. §. si. de liberali causa. & tangitur etiā hic per Bal. secun
 dū alios legistas: licet non alleget Spe. & istum casum pluries ha
 bui de facto. Tertium iudiciū est iudiciū principale, postq̄
 erit declaratum quis sit pos. & quis debeat tenere partes actoris,
 3 dicetur illi qui der libellum. & hñc omnia expediuntur coram
 eod. iudice. ¶ & sic ille qui est iudex in prap̄atorio debet esse
 etiā in decisorijs secundū Bal. qui dicit per hoc posse dici q̄
 si aliquis conuentus in curia seculari, vel cōtra quem petitur exe
 cutio instrumenti in quo interuenit iuramentum, vt possit obijce
 re de simulatione contractus, & quod erat usurarius petat abso
 lutionem à iuramento in curia ecclesiastica, & si obtinuerit, tra
 het totam causam ad illam curiam. & sic actor habebit necesse
 petere executionem in curia illa: & iudex ecclesiasticus ratione
 iuramenti & relaxationis factæ acquirat iurisdictionem inter lai
 cum & laicum facit. c. plerunque de dōna. inter virum. vbi ratio
 ne matrimonij (quod est spirituale) iudex ecclesiasticus cogno
 4 scit etiā de dote. & semel habui de facto in Brixia. ¶ sed ille q̄
 petebat executionem instrumenti, ne traheretur ad curiam eccle
 siasticam, in qua nunquam finiuntur lites, & ne postea per ap
 pellationem traheretur ad romanam curiam, volebat iuramen
 tum relaxare: quod facere poterat. etiā de iure canonico: cū ad
 sui cōmodū esset prestitum. iuxta no. per Bar. in l. j. §. post op̄is.
 de ope. no. nun. & sic non indigebat abso lutione fienda per iudi
 cem ecclesiasticum, sed poterat obijcere quancūq; exceptionē
 volebat. ille tamē hoc non obstante petijt se absolui ab ep̄o. dixi
 q̄ ista absolutio fuit superuacua. ideo non trahit causam ad illū
 forum: sed tētur respondere in curia seculari. quāquam dictum
 Bal. nō videbat. oīno verū: quia iudex hic nō acquirat iurisdic
 tionem super negotio principali ex hoc solo q̄ cognouit de prap̄a
 torio. imō ex eo qd̄ habebat iurisdictionem in principali: habebat
 etiā in prap̄atorio & accessorio. vt §. de iudicijs. l. quo
 ties. l. i. d. ex m̄ ecclesiasticus non habebat super principali: licet
 haberet super prap̄atorio: q̄ est minus. vnde nō videtur quod
 trahat ad se i. l. quod malus erat. arg. optimū. §. eo. l. si quis sciens.
 ver. dñi enim & c. Per illā. l. dum dicit q̄ prius expeditur cā pos
 sessionis. vt patet sibi dum dicit prius de pos. iudicetur, & post
 ea causa proprietatis agitur, & decidatur. Allegatur per lo. &
 Azo. q̄ nullum possessorem potest concurrere cum petitorio.
 vel econuerso, & quod possessorium semper debet prap̄cedere,
 & petitorium lequi. & fundantur per illam. l. & per l. incerti. in
 fra de interdi. & per l. si de vi. de iudi. ff. & hoc tam in eodem li
 bello quā in diuersis. & eodem tempore non possunt istæ cau
 sæ inter eodē agitari occasiōe vnius rei. illa fuit vna op̄i. Alia
 fuit op̄i. Mar. qui dixit istas. l. loqui & debere intelligi in pos
 sessorio retinendæ: quod non potest cōcurrere cum petitorio rōne
 cōtrarietatis: q̄ qui agit possessorio retinendæ, asserit se posside
 re. q̄ verō agit rei vindicatione, asserit aduersariū possidere. & sic
 esset sibi contrarius. & ideo simul nō pōt ambo intētare, et p̄seq;
 sed prius debet intētare & expediri facere possessorij rōne ordi
 nis vt iudiciū petitorij ordinē. & sciat quis in eo debeat tenere
 ptes actoris, & q̄ rei certū possessorij recuperadæ & adipiscen
 de possunt bene cōcurrere cū petitorio. q̄ nulla cōtrarietas re
 sultat. & de hoc dicit esse casum in l. cū fundus. §. si. ff. de vi & vi
 arma. vbi pendēte vno iudicio prius inchoato nō phibet actor
 alterū inchoare & p̄sequi vnā cū illo. & ista op̄i. est canonizata
 in c. pastoralis. de cā pos. & si dicat illud certē idē video in pos
 sess. retinendæ q̄ ille q̄ inchoauit istud iudiciū nō phibet postea
 agere rei vē. in alio libello & p̄seq. vt in l. naturaliter. §. nihil cōd.
 de acqui. pos. ff. ipse rñdet q̄ sibi intētando sed in q̄ nō poterat con
 currere cū primo, renūtiabat exp̄essē vel tacitē primo. & sic re
 nūtiabat exp̄essē vel tacitē, & p̄cedet sup̄ secūdo dūtaxat. Sed
 qñ possunt cōcurrere, intētando secūdu nō renūtiatur primo

exp̄essē vel tacitē: sed p̄ceditur in vtroq; nisi actor velit con
 trarium: puta primō intētauit petitorium: postea vult illo iudic
 io intētare possessorium, potest. & primum remanet in pendēte
 vt in prap̄allegato. c. pastoralis. & de hoc multū habent Canonis
 stæ clarius quā Legistæ. Tertia fuit op̄i. Pe. q̄ omne posses
 sorium pōt concurrere: cum petitorio, si querimus de potestate
 & q̄ nulla lex prohibet hoc fieri: licet der consilium quod prius
 moueatur & terminetur possessorium retinendæ quā peti
 niatur ad petitorium. vt ista. l. cū similibus. sed si hoc non vult fa
 cere: imō licet asserat se possidere paratus est dare libellum su
 per petitorio, probare dominium: nulla lex phibet hoc fieri: imō
 mos ei gerendus est: vt in l. circa. ff. de proba cum enim compe
 tant ad diuersā: quia nihil habet cōmune proprietatis cum posses
 sione, non impeditur cumulatio: quia regulæ impeditiue cumu
 lationis loquuntur quando agitur de eadem re diuersis actio
 vel quando ad diuersas, & essent talia iudicia in quorum vno
 lata absolutoria pareret exceptionem rei iū. in alio. vt quādo po
 titur res, & fructus. vt l. fundi. & l. fundum. ff. de excep. q̄ hic nō
 est: quia absolutoria lata in possessorio non parit excep. rei iudic
 pratorio. l. eadem. §. finali. ff. de exceptione rei iudicata. & dicit
 filiam esse veritatem sicut Deus est. Bar. in. §. nihil commune. di
 cit hanc op̄i. esse falsam sicut ludas scarioth: & ostēdit quid imō
 omnes regulæ prohibitiue cumulationis possunt habere locum
 hic: in diuersis tamen casibus. & sic dicere q̄ nō phibetur ca
 mulatio istorū iudiciorū: quia nō phibet potest subesse aliqua regula
 prohibitiua, falsissimum est. q̄ prolequere vt plenē, subuliter, &
 altē tractat ipse Bar. ibidem. cōmuniter aut tēnetur op̄i. Mar. ad
 uo q̄ dū ipse dixit indebitē possessorij retinendæ non posse con
 currere cum petitorio ratione contrarietatis. q̄. & doc. dicunt q̄
 potest esse casus in quo nulla est cōtrarietas. vt si ago interdictio
 retinendæ & pro possessione ciuili & naturali quā dico esse po
 nes me, & rei vendi. ratione detentatiōis, quā dico esse penes
 nam sufficit hoc in rei vend. vt in l. officium. ff. eod. vel si ago in
 terdictio ratione ciuili tantum, quā dico esse penes me, & rei
 ratione naturalis tantum quā dico esse penes te. nam ista pos
 sunt simul stare. vt hñc habentur in l. clam possidere. §. qui ab al
 dinas. ff. de acqui. pos. potest etiam esse alius casus. l. cum propo
 nerentur illa iudicia pro quali possessione iurium incorporati.
 & p̄ ipso iure. nam etiam quasi pos. seruitutis potest intētare
 possessoriam: quæ competit p̄ p̄prietate ipsius iuris. vt l. & si forti
 j. ff. si seruitus vendi. sic ergo inuicem contradicunt illa iudicia
 quia in quacūq; ipsorum potest asserere se possidere, & non ad
 uersarium. Est & tertius casus in iudicijs diuisionijs. in quib; pos
 roborat petitorium. vt in l. j. fami. er. & p̄sequere vt hic p̄ Cylind
 multo plenius & vtilius p̄ Barto. in. d. §. nihil comune. Bal. et
 hic recitat aliquas. q̄ circa materiam trit. vñ possideris. quæ sunt
 notabiles: tamē hic non cadunt. & eas assumpsit ex dictio lano
 in c. licet causam. de proba. & c.

2 Ex qua persona quis lucrum sentit, eius factum improbare non debet. et si ista
 regula semper habeat locum? et nu. 1.
 Quem de euictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio. et an hoc semper ha
 beat locum? et nu. 1.

3 Hæres non potest improbare factum defuncti
 4 Si res filij uendita non fuit tradita per matrem, an emptor possit conuenire filium in
 redem matris ut tradat?

5 Quid in patre uendente rem filij, si postea filius sit hæres eius?
 6 Quid si filius non est hæres patris, uel matris, nisi in sua legitime?

LEX.

XIIII.

1 **Vm à matre.** ¶ Pro ea parte qua q̄s succedat
 eius, & pro illa parte non potest venire cōtra factū de
 functi: seu contractū factum per defunctum super re
 ipsius iuccedentis hoc dicit. Et venit ad suppletionē. l. mater. l. e
 nā sibi filia vel filius cuius rem mater vendiderat suo nomine, u
 lebat uiuēte ipsa matre venire contra, & rē ab emptore aduoc
 re. q̄ facere poterat si contractū non consensit. hic verō ea m
 tua: quo calu adhuc potest si ei nō succedat: si autē succedat
 pro ea parte qua succedat prohibetur venire cōtra. & repellit
 2 exceptione triplici ratione. ¶ Prima ex regula iuris, quæ est qd̄
 ex qua persona quis lucrum sentit, eius factū improbare nō de
 bet. Sc̄a per regulā. Quem de euictione tenet actio, eodē ag
 tem repellit excep. ff. de euic. l. vēdicatē. sed ipse ex persona ma
 3 tris cuius est hæres, tenet de euic. sicut ipsa tenebat. ¶ Tertia nō
 est quia

est: ga hertes non potest improbare factū defuncti sicut enim ip-
se defunctus non posset vitens venire contra factū suum l. post
mortem. ff. de adop. ita nec hertes eius, qui reputat eadē persona
eum eo ad hoc l. cum hertes. ff. de diuersis & temporalibus prae-
scrip. Prima tñ ratio non semper habet locum quid enim si ha-
res datus non est solutus: certe tunc nullū lucrum sentit & ideo ces-
sante illa ratione posset venire cōtra: tamen cōtrarium est, si non
cōsecit inuentariū: ga iuris praeiudicio fingit esse soluendo:
secus si inuentariū cōsecisset. Itē si sentiret lucrum aliter quā per
successionē vniuersalē: puta p vīam legati, nō prohiberet venire
cōtra nisi tale legatū esset factū animo cōpensandī, vel fingere
factū vt in casu l. si cū dotē. §. si pater. ff. solu. mat. & l. Titia. §. qui
dotalē. ff. de leg. ij. Similiter secūda ratio nō semper habet locum
quid enim si mater nō tenebat de eui. vt quia venditio erat fa-
cta sciēt rem alienā vt hic, nihilominus filius repellit quatenus
est hertes ideo tertia ratio est melior: & vniuersalior: quia non
pōt improbare factū defuncti. arg. in l. rem alienā. in fi. ff. de pig.
act. in tex. ibi. [doli mali.] Ista nō est exceptio duntaxat in rem:
sed pōt exceptio praeiudicantis actionē: licet enim filius succes-
serit matri, nihilominus dñū rei retinet: ga emptor q non fuit ef-
fectus dñi p traditionē sibi factā ppter hoc quod dicit successisse
vendiū: ita dñus nō efficit dñs sine noua traditione vera, vel si
cōtra vt si expresse filius approbaret venditionem, & permetteret
apud eū stare qd vīam traditionis haberet. vt l. qua ratione. §. in
terditi. ff. de acqui. re. do. & hoc pbat per id qd habet in text. &
gl. ff. de i. l. si a Titio. ¶ Quid aut si res nō fuerat tradita per mrem
an emptor possit cōuenire filiū heredem matris vt tradat: vide
qd nō p d. l. rem alienā. ver. j. ff. de pig. ac. & sic veditio cōfirmat
ta erit quantū ad hoc vt filius agēdo repellatur: nō quantum ad
hoc vt conuēns tradere teneatur. Cōtrariū puro q etiā tradere
tenetur, sicut iure tenebat: postquā est hertes eius. Nec ob. l. rem
alienā. quia ibi loquit in iure reali vt si aliquis tibi obligauit rem
meā. & sic nō valet obligatio: nec constitutū est pignus: vnde l.
et si uideat obliganti, non confirmat vt agere possis. Nos loqui
mur in actione personalis: ga si aliquis vedit rem meam, valet
vendiū quo ad sui praeiudiciū, vt obliget efficaciter. vt l. rem
alienā. de contrahen. emp. & illam obligationē etiā efficacē tras-
mittit ad heredē eius. ¶ Quareit glo. quid in parte vendente rem
sibi postea filius sit hertes eius: an possit reuocare venditionē?
Determinat q non: ga est eadē ratio quā in matre. Tu dic hoc
vt qn vendidit tanquā suā, & uo nomine ita loquitur ista lex
vt tanquā rem filij, & administratorio nomine filij, cū a iure
reprehendat vendere. vt in l. j. de bonis maternis. j. ipse idē pater
pōt administratorio nomine venire contra per l. quā ad modum.
l. de agri. & censu. lib. xj. & per l. iubemus. §. sanē. de sac. sanc. ecc.
eodē modo filius: licet sit hertes eius, si contrariū nō ratificauit,
ita loquit d. l. j. de bo. maternis. Nec ob. ad primum dictū q nō
pōt quis venire cōtra factū suū: etiā ex persona alterius. vt in
l. si non fortē. §. filius. ff. de condi. inde. quia verū est ad cōmodū
sui ita loquit ibi, sed hic ad cōmodū filij nec etiā ob. ad secūdū
q licet vendiderit rē tanquā filij & eius nomine, tñ suo proprio
nōne tenet. vt in l. si. & si. j. de praei. j. mī. & in l. seruū. ff. mādā.
quare obligatio descendit in ipsum tanquā in heredem ergo non
pōt venire contra l. vendicantē. ff. de eui. ga respondei per ea
quae plenē not. in l. j. si quis in frau. pa. ¶ Itē quareit glo. quid si fi-
lius non est hertes patris, vel matris nisi in sua legitima: an prohi-
beatur venire contra venditionem rei suae? super hoc distingue.
Aut fuit institutus in re certa pro sua legitima, & sufficit vt va-
leat testamentū: & habeat pro hærede vniuersali quantū ad hoc
lata not. in l. si quis priore. ff. ad treb. & tūc cū quantū ad alia lo-
co legatarij habeatur: sicut non cogitur suscipere actiones credi-
torum ex persona parentis. vt in l. quoties. j. de hære. insti. ita nec
ex eorum persona posset repellī per excep. si venit cōtra factū
eius. Item si fuit institutus in tertia parte honoris pro sua legiti-
ma: quia intelligitur deducto aere alieno. vt in l. si quis seruū.
§. si ff. de leg. ij. vnde sicut actiones creditorum non dantur con-
tra eum: sed contra institutum vniuersalem ita nec exceptio sibi
pōt opponi ex persona parentū per eandem rationē. & idē si
fuit institutus simpliciter in sua legitima: ga legitima est tertia
pars bonorum deducto aere alieno: non autem est tertia pars hære-
ditatis: quia cōputatur a alieno. vt l. Papī. §. quoniam autē
quarta. ff. de inoffic. testa. iuncta l. si quis seruū. §. si. cū l. seq. ff. de

leg. ij. Si verò fuit institutus in tertia parte a
hæreditatis pro sua legitima, quo casu con-
tineatur aere alienum: sic vt creditoribus da-
rentur actiones cōtra eū pro tertia parte ex
persona defuncti. ita & si ex psona sua agit
volens contractum defuncti retractare, da-
bitur exceptio contra eum ex persona de-
functi cuius est hertes. Nec ob. q legitima debet sine aliquo one-
re. vt l. quoniam in prioribus. §. de inoffic. testa. quia verum est de
onere legatorum q pater vel mater imponere nō potest in vlti-
ma voluntate non sic in onere creditorum: quia pater bene pote-
rat contrahere debita in praeiudiciū legitimæ filij. & si tot con-
traxit q totam hæreditatē absorbēt, nulla legitima debetur: cū
debeatur (vt dixi) deducto aere alieno. l. de eo quod superest de-
ductis debitis. & hic nihil superest. ita vult gl hic sed alia gl. que
est in l. si §. in computatione. j. de iure delib. in glo. mag. vult q si
fecit inuentarium, nō patitur exceptionem: quia nō cōsetur ha-
bere aliquod lucrum si non habet vltra legitimam: sed legitima de-
betur sine onere. Doc. approbant illam gl. & reproban istam: tñ
vtraq pōt sustineri in diuersis casibus. quos dic vt ibi nō. & ibi
plenē dixi: quia est difficilis illa glo. dicit tamen hic glo. q si re-
periat se habere minus quā sit legitima, repellus per exceptionē
habetit regressum contra cohæredem ad supplementum legiti-
mæ. arg. in l. sancimus. circa prin. §. de inoffic. testa. quod qualiter
possit contingere difficile est cogitare & iste est subtilis passus
qui melius examinatur in dicto §. in computatione.

¶ Venire contra fa-
ctū suū. Adde l. post
mortē. ff. de adop. gl.
in c. certē. xij. q. j. doc.
in c. nosti. de ele. glo.
& Ant. de bur. in c. di-
ueris fallacijs. de ele.
coniug.

- 1 Si idem beneficium fuit duobus collatum diuersis temporibus: quis preferatur
- 2 Quid in duobus ementibus a non domino
- 3 Rex si habeat filium naturalem ex concubina, & postea acquirat legitimum & natu-
ralem, deinde legitime filium naturalem, ad quem pertinebit regnum: dic quod ad
secundum natum.
- 4 Si quis vendat rem suam, tenetur emptori tradere sua instrumenta, & iura que habet
de ipsa re.

LEX XXV.

Voties. ¶ Ex duobus habētibus causam emptio-
nis vel donationis ab eodē diuersis tem-
poribus super eadem re, ille praeferatur in domino cui
primò res fuit tradita: licet instrumenta tradita nō fue-
rint non autem ille cui prius fuit vendita, vel donata si tradita
non fuit: sed secundo ementi, vel donatario. Item si emptori res
euiñcitur per alium ex iure quod habuit à veditore licet potue-
rit ipsum repellere: si tamē non repulit, habet regressum de eui. &
contra venditorem: qui non potest sibi imputare culpam quare
illum non repulit, cum dederit causam agendi. Item in viuris
pretij, quod repetere potest: & etiā in sumptibus factis in re de-
bent computari fructus quos ex illa re percipit. h. d. in effectu
ista lex not. loquitur tamē hic in eo cui prius fuit vendita, & etiā
tradita: licet instrumenta tradita nō fuerint qui praeferatur secun-
do emptori: non ex eo q ipse prius emerit: sed ex eo quod sibi
prius tradita fuit, nam ex sola emptione non acquisiuit domi-
nium. vt eo. tit. l. pe. ideo potuisset venditor secundo emptori tra-
dendo trasfere in eum: & sic esset potior in dominio quā prior
emptor: ecce casum. In tex. ibi. [distrahitur.] supple diuersis tem-
poribus: quo casu cuiuslibet censetur in solidum vendita. Si autem
eodē tempore simul, censetur cuiuslibet vendita pro parte. vt in
simili. ff. de pig. l. si fundus. §. si duo. & l. si debitor. ¶ In tex. ibi.
[priori traditum est.] supple etiam si secundo loco emerit et hoc
nisi prior emptor sit priuilegiatus, vt in eū transierit dominium
sine traditione. vt in ecclesia prius emente. vt §. de sac. sanc. ecc. l.
si. Item loquitur hic in contractibus, ex quibus non constituitur
ius in re sine traditione: iecus si cōstituitur ex solo titū. vt in plu-
ribus quibus diuersis temporibus fuisse res hypothecata, & q
sola conuentione sine traditione cōstituitur ius in re. vt in l. j. ff.
de pig. act. ideo ille praeferatur cui prius fuit obligata. licet secun-
do fuerit tradita. vt in c. qui prior est tempore potior est iure. de
reg. iur. & l. potior. & l. si balneum. ff. qui potiores in pig. habeant
tur similiter in duobus quibus idem beneficium ecclesiasticum
fuisse diuersis temporibus collatum. nam praeferatur primus: li-
cet secundus prius habuerit pos. ga primò fuit quaesitū sine aeq-
uitate pos. vt in c. si tibi. de relecti. li. vj. cū multis similibus. ¶ Quid

a De rege habite filiū naturalem. Ad d. Bar. in l. cū de cō. in §. si. ff. de so. lo. and. in regula sine culpa. de reg. in. li. vj. in mē. cu. Abb. cō. l. x. v. in. ci. v. primō dicitur donationē in i. vol. **b** Ad edificium cedit so. lo. Ad d. l. adeo. in §. cū i. so. ff. de acqui. re. do. Spec. ti. de ep. & v. i. §. tertio loco. ver. qd. si clericus.

autem in pluribus ementibus à non domi-
no. & sic à quasi domino? Reipōdeo si ab
eodem non domino, idem q. hic. vt in pu-
bliciana praeferatur ille cui fuit prius res
tradita. nec requiritur q. ille soluerit pretiū.
vt l. de prae. ff. de publicia. licet secus sit
in dominio acquirendo. quando emerunt
ab eodem domino: quia non praefertur ille
cui prius fuit tradita nisi prae. soluerit,
vt hic vel non habita fuerit fides de pretio
vt in l. de acqui. re. do. §. vendit. & sic fa-
cilius acquiritur quasi do. ex publiciana
quam do. ex rei ven. vt ex praedictis patet
Si autem emerunt à diuersis non dominis. praefertur ille q. possi-
det. vt haec habentur in l. qui autem §. si. cum l. seq. ff. de publicia
na. & ibi vide plenam gl. hoc tamen verū secundū Odo. & Bal.
quando possessor ante litem sibi motam in publiciana titulū ac-
quisiuerat. Si verò post litem motam, praesumitur in fraudem ac-
quisiuisse: nec sibi prodest. q. perpetuo tene menti. & illud etiā
fuit no. in l. cogi. §. ti. j. vbi doc. formant istam q. quae fuit disputa-
ta si post litem motam in peti. hanc. pos. acquisiuit. an excludat
agentem q. dicit vt ibi dixi. ¶ Et istum tex. inducit Iac. bu. ad q. de
rege habente filium naturalem ex concubina, & postea acqui-
rente legitimum & naturalem: deinde legitimante filium natu-
ralem, ad quem pertinebit regnum: an ad primò natum secundò
legitimum: an ad secundò natum: sed primò legitimum. & di-
cit qd. ad secundò natum. quia prius habuit iura legitima. licet
hic secundus emptor praefertur primo, si prius fuit res sibi tradi-
ta: quia prius acquisiuit do. In tex. ibi. [te possessionem emisse:]
supple & traditam fuisse. vt conueniat superiori text. dum dicit
[cui priori traditum est.] In tex. ibi. [probaueris:] sed mirum est
q. teneatur probare rem ipsi prius fuisse traditam: si tam erat in
pos. & ostendebat prius emisse: quia ex his duobus videtur praes-
sumi. l. q. prius sibi fuit tradita: potest dici q. hoc ipso probetur
nisi forte ad sint coniecturae in contrarium: puta q. alius emptor
aliquando possedit. & adde hic q. habetur in l. j. de iure fil. infra
& q. ibi per Bar. In tex. ibi. [instrumentorum.] potest intelligi de
instrumentis emptionalibus quae habebat venditor. & sic not. ¶ q.
si quis vendit rem suam, tenetur emptori tradere sua instrumen-
ta, & iura quae habet de ipsa re. de hoc. ff. de act. emp. l. Lucius. fa-
cit. infra de fidei. cō. l. instrumenta. vbi videtur probari cōtra. dic
vt ibi. In tex. ibi. [Erit sanè in arbitrio tuo:] l. si nō curas retinere
praedium emptum. dummodo rehabeas praetium q. soluisi. si
cui enim si ipse venditor moueret litem emptori super re vendi-
ta ex causa & iure de nouo superueniente sibi: posset emptor vel
ipsum repellere, vel si non vult repellere, permittere se vinci &
agere de euis. contra eundem: qui non pōt sibi imputare: quia me
non repulisti. vt in l. vendicantem. cum. l. l. sequētib. ff. de euis.
ita & si mota fuit lis per alienū habētē eam ab eodē venditore. &
ex iure habito ab eodē venditore. vt in hoc tex. cū gl. vt nō possit
imputari quare illū nō repulisti: cum posses. Or. sufficit ista. In
gl. j. per officium iudicis. tene primam: quia magis notabilis.

L E X.

X V I.

In area. ¶ Quod in cōi. edificat, eōe efficit: sed
edificanti bona fide debet expē. resti-
tui. h. d. Bar. In tex. ibi. [aliquis:] puta vnus de locis: vel
altu. extraneus. In tex. ibi. [iuris facit.] rō: q. a edificat
cedit solo: ideo si solum est vnus cātū, illius solius est edificat
vt s. eo. l. ij. & fierat eōe inter duos: similiter & edificat eōe erit.
In tex. ibi. [lumpus offerre debet.] l. pro parte contingēte, si fuit
tertius qui edificauit: nec cogēris soluere sibi integrū lumpum
si vendicas partem edificat secundū Pet. & Cyn.

a Si quis emere fundum meum à titio possessore: & ego tibi protestor q. non emas: quia
non est illius: licet non dicam q. sit meus. si postea a proba quod erat meus, constitui te
in mala fide.
b Si denuntiatio non fuit facta à domino. sed à quodam tertio, an constituat emptorem in
mala fide?

L E X.

X V I I.

Fundum. ¶ Denuntiatio facta antequā quis in-
cipiat possidere: vel antequā acq-
rat, facit quē esse malafidei: & teneri de oibus fructib.
pceptis. h. d. ecce casum. ¶ In tex. ibi. q. distrahitis non

fuerit.] No. singulariter q. si sis emere fundū meū à Titio posses-
sore: & ego tibi protestator q. non emas, quia non est illius: licet
non dicam q. sit meus: si postea proba q. erat meus, constitui te
in mala fidei: & multo fortius si asserui illum esse meū. Videbat
contra: quia nō debebas mihi credere si alio modo tibi nō ostē-
debam q. esset meus vt ff. de pos. l. i. si quis inficiatus. poteras pro-
babiliter credere q. esset illius, postq. possidebas: sed certe cum
illa denuntiatio fuerit facta re integra anteq. acquireretur res, de-
bebas mihi credere: & perquirere veritatem quia de facili pote-
ras abstinere ab emendo. postquam autē emisisses, per simplici
denuntiationem extraiudicialem nō constituerā te in mala fide
si non ostenderem me esse dñm. vt in d. l. si quis inficiatus. vel si
si facerem protestationem cum autoritate iudicis. per ea quae
no. per Bar. in l. nō solu. §. si. de ope. no. nun. vel dic adhuc nō fuit
ficere hoc, nisi interuenerit lit. cōtest. & tunc constitueris in mala
fide ficta. q. est vt tenearis tunc ad omnes fructus etiam cōsump-
ptos, vel percipiendos. & hoc in rei ven. sed in pet. h. per solam
motionē controuersiae quae sit extra iudiciū. constituitur quis in
mala fide: & res efficitur litigiosa. vt l. diuus. & l. i. re. veniūt. §. po-
tita. ff. de pet. hanc. & s. ti. j. l. ij. in prin. ¶ Sed quare hic. quid si illa
denuntiatio non fuit facta à dño à quodam tertio: an constituit
emptorem in mala fide quātum ad vtilitatem dñi? Rñdeo: q.
nō habebat ius denuntiandi. vt j. de rescin. v. d. i. l. si maior. & si de
mino. l. tutor vrgētib. in pri. In tex. ibi. [mala fide percepisse.]
sub. etiā si sint cōsumpti. & ex eis nō sit effectus locupletior: alio-
etiā bō fidei pos. teneat videlicet rei v. d. si extaret: vel si esset
cōsumpti. et esset locupletior cōditōe sine causa. iuxta no. plen.
per. Cy. j. eo. l. certū. hic ergo de cōsump. tantū. & ex quibus
erat locupletior, erat dubiū: quia ille ie excusabat q. simplici do-
nuntiatori nō tenebat credere: & sic dicebat se semper fuisse bo-
na fidei possessorē: sed certe reputat malafidei fictiōe iuris quo-
tūcūq. remaserit in bona fide. erat etiā quāstio de fructibus nō
perceptis, qui tñ percipi potuerūt. ad quos teneat malafidei pos.
tamē hic dicitur cōtra. à contrario sentu. dñ dicit [percepisse.] vt
ad illos tātū quos percepit teneatur: quia à percipiēdis excusat
propter ti. & ad hoc semper allegat iste tex. cū gl. quae dicit hoc
fallere in quibusdam casibus: sed aduerse. aut post denuntiatio-
nem fuit effectus verē malafidei: quia sciuit rem ad venditorem
non pertinere. & tunc ti. non excusat à percipiēdis: quia reputa-
tur praedo. vt l. sed & si lege. §. de eo. ff. de pet. hanc. licet gl. i. v. v.
deat sentire cōtrariū. quae videt contra illū tex. si verò nō appa-
ret q. fuerit factus verē malafidei: licet per denuntiationē factā
prin. cōstituat in malafidei facta, vel per lit. cōtest. facta ex po-
facto, nihilominus tit. excusat à percipiēdis. ita potest intelligi
iste tex. cū gl. & etiā illa quae est in d. §. de eo. sicut etiā excusat
à falsitate rei, vt non teneatur de interitu si iustam habuit cō-
litigandi, vel retinēdi. vt in l. illud. ff. de pe. hanc. sicut etiā opor-
titulus vt nō obstante malafide ficta efficiat dñs fructus per-
ptorū quousq. res sit sibi euicta. vt ff. de vlu. l. qui scit. §. pe. & si
licet teneatur eos restituere: nisi sint percepti ex re sua. vbi l. per-
terea. ff. eo. ti. & si dicat quid prodest q. efficiatur dñs, si teneat
eos restituere. Rñdeo: q. pōt eos alienare, & emptor nō potest
molestari super eis ab illo qui est dñs rei. vt no. per lo. an in cō-
sultationibus. de iure patro. Tene mēti praedicta. quae declarant
istam l. cum gl. malē declarata. Et praedicta in actione reali si ve-
rò cōueniatur quis act. personali ex propria obligatione: siue in
bonafidei obligatio: siue stricti iuris, nō excusatur à percipiē-
dis quin teneatur primo calu à tempore morae. & secundo calu
à tēpore lit. cōtest. propter ti. quē habet in re. vt no. per Bar. ff. de
vluris. l. in fideicommissi. in prin. & l. cum fundus. in prin. q.
si cert. pet.

a Si patior aliquem uendere rem meam tanquam suam, an mihi preiudicat
Si filius ex hereditate praestat patrocinium heredi: an perdat quarelam?
L E X. X V I I I.

Re tua. ¶ Si dominus aliquid facit in re sua tan-
quam in aliena per errorem iuris non prauidet
sibi in proprietate. hoc dicit. Gloss. ponit exemplum
pluribus modis. & specialiter per l. inter officium. ff. de
qñ prestat patrocinium p aliquo illā vēdicatē tāq. suā, vel defen-
te tanq. suam, cū nō esset: lederat ipsius aduocati, tñ ignorabat.
Pone exēplū si fuit iudex, & dedi in iām p vēdicante: adhuc
hi non pra-

si non præiudicat quod dicitur. ut in c. inter dilectos. de fide instru. & ibi tangitur per Inn. & lo. an. in nouella. Sed queritur quid si sciebat rem esse suam. gl. in d. l. inter officium videtur dicere idem per ra. non erga sciebat ius suum ita durare ubique & idem sentit hic in fi. quia ita ratio non potest referri nisi ad casum quoniam sciebat sed certe l. qui allegat. i. licet. §. non videtur. qui. mo. pig. vel hy. sol. loquitur in eo qui sciebat. & passus est: nihil tamen fecit ex quo possit de suo consensu apparere. unde potius presumitur contradicere. per l. qui vas. §. vetare. ff. de fur. unde si patior aliquem vendicare ab alio rem meam tanquam suam non præiudicio mihi si pronuntiet pro eo si non vendi aut ex iure quod habuit à me. vel ego ab ipso. ff. de re iud. l. sape. l. i. Et similiter si patior aliquem vendere rem meam tanquam suam possit hoc facere etiam me inuito quod ad sui præiudicium. mihi non præiudicat: licet secus si me inuito non poterat facere. ut si eam obligauit: quia non potest constituere in re ius sine meo consensu. ut h. in l. Caius. ff. de pig. act. in text. & glo. nos autem loquimur in eo qui non solum passus est: sed etiam aliquid fecit ex quo colligitur consensus: quia præstitit aduocatis. vel dedit licentiam vendi. sicut si venderes rem meam. & ego apponerem in subscritptione sigillum meum ex certa scientia videretur consentire: & sic præiudicium mihi in dñio ita & in d. casu. Breuiter simplex consensus præiudicat in actu non ordinato ad translationem dñi: sed ad declarationem non præiudicaret in dñio: sicut nec simplex confessio. si confiterer rem meam esse tuam. quominus possem probare contra. ut in l. cū falla. de iur. & fac. igno. §. dico ergo quod præstando patrociniū. vel dando licentiam videretur fateri rem esse tuam. & ista confessio præiudicat mihi quousque probet contra non tamen ex causa dñi perdedi. & in te transferendi. ut no. in d. cū falla. graua bitur tamen conditio mea mihi in probando. cum habeas contra me confessionem tacitam. vel expressam: ut requirant testes omni exceptione maiores: & sic licet frater non repellat à testificando pro fratre iuxta no. in l. qui testis. ff. de test. quia tamen non est omni exceptione maior. non sufficerent duo fratres testificando pro me sed requiruntur alia indicia. ut alius testis. Non sic si non haberem contra me confessionem: sed quoniam ordinatur ad translationem dñi. ut si consensio quod vendas rem meam tanquam tuam: præiudico mihi in dominio. ut s. e. l. mater. ver. si autem postea. In gl. j. ibi. [sed dices.] iunge ambas illas solutiones: si filius exheredatus præstat patrociniū heredi aut per errorem: quia nesciebat se esse exheredatum: sed credebatur sibi legitimam reliquam: & tunc non perdit querelam. arg. h. in l. sciebat: & tunc perdit. ut in d. l. si. & hoc ideo querelam non sic perdit dominum qui præstat patrociniū: sed aggravat suam conditionem in probando. ut s. dixi. per hoc est differentia inter istos casus.

¶ Si pro aliquo re tanquam emphyteutica solui tibi pensionem per longum tempus. & non possum probare quod eam mihi concesseris. & tu hoc negas. an presumatur facta concessio? & no. j.

¶ Quis in feudatario?

¶ Fama publica an sufficit ad probandum dominium.

LEX XIX.

Indicia. ¶ Non solum per testes. vel instrumenta potest quis probare dominium: sed etiam per indicia. & presumptiones à iure approbatas. h. d. Cyn. ponit duo exempla primo si quandam rem emi à dñio: & hoc possum probare quod aut mihi dñs tradiderit: & sic dominium transiit. ut s. eo. l. quoties. aut non possum probare per testes. vel instrumenta: sed probo per indicia: quia ipso sciente & patiente fui in possessione. nam ex hoc colligitur propter si. præcedentem quod de consensu venditoris. & ipse teneret tradere. & posset ad hoc compelli unde scientia & patientia pro consensu & traditione habetur. ut in l. j. de acqui. pos. & l. quaedam mulier. cum ibi no. ff. e. ti. per quas istud indicium approbatur: ideo sufficit. ¶ Itē ponit aliud exemplum si pro aliqua re tanquam emphyteutica solui tibi pensionem per longum tempus. non possum probare quod eam mihi concesseris: tu negas mihi concessisse: & sic me agentem vili rei ven. vis repellere tene non potes: quia probando tanto tempore me tibi soluisse tanquam emphyteutā. probo iure presum. eam à te habuisse iure emphyteutico sicut econuerso si negare à te habuisse: & nollem amplius soluere: nisi probes te dñm directū. probando me soluisse per longum tempus. quod sufficit ad probationem directi iuris presumptione. per l. i. libus. j. de agri. & censu. lib. xj. quod etiam no. Cyn. in l. competit. in fi. de præscri. xxx. ann. ¶ Sed opp. contra

primum quod non sufficiat mihi soluisse per decennium ad probandum concessionem tuam sed debeam probare de xxx. ann. ut in c. si quis per xxx. ann. si de feudo fuerit controuersia. Sol. & tene menti. Aut ego allego concessionem factam per te. & sic induco soli. decennalē ad probandum huiusmodi tit. & tunc sufficit ut dixi. Aut ego fateor te non concessisse: sed dico me præscripsisse ius emphyteuticum bonafide: quia credebam concessionem factam fuisse alicui antecessori meo. & reperio quod non fuit facta & sic induco soli. non ad probationem tit. sed ad acquisitionem vtilis dñi. & tunc non sufficit soli. per longum tempus: sed requiruntur xxx. an. quod istud quasi possederim sine tit. & sic non sufficit longum tempus. ut j. eo. l. nullo. Tene menti quia istud est subtile. Et sic patet si aliquis tanquam feudatarius soluit multo tempore ecclesie tanquam dñæ: an per hoc probetur feudum si ecclesia contradicit: his diebus habui consilium & quantum tempus requiratur: & prædicta distinctio probatur per glo. j. est in l. seruitutes. la. grāde. ff. de serui. ti. generali. & per ea quæ no. doc. in l. cū de in rem versio. ff. d. v. sur. & extra de censibus c. peruenit. ¶ Sed queritur an fama publica sufficiat ad probandum dominium dicunt quidam quod sic quoniam do. allegat de longissimo tempore: alii secus de hoc no. j. de proba. l. proprietatis. & in l. arqui natura. §. cū me absente. ff. de neg. gest. per gl. & Bar. & s. eo. tit. l. cum super. per Bald.

¶ Si tu tenes & possides castrum vel uasallos ad me pertinentes. non debeo conuenire istos uasallos qui non faciunt mihi controuersiam de iure meo: sed te qui eam facis. & eos detines inuitos. & quid si uolentes?

LEX XX.

Non seruum. ¶ Rem meam quam possidet seruus tuus debeo vindicare à te qui videris possidere. non ab eo qui nec possidet. nec detinet nec potest esse in iudicio. h. d. Et per hanc l. patet quod si tu tenes & possides castrum vel uasallos ad me pertinentes: non debeo conuenire istos uasallos qui non faciunt mihi controuersiam de iure meo: sed te qui eam facis. & eos detines: & hoc etiam no. in c. auditis. de præscrip. et hoc si detines eos inuitos: si autem volentes. & sponte. etiam ipsi possunt conueniri: tanquam faciunt controuersiam ut in simili videmus in eo qui detinet filium meum quia distinguitur an inuitum. vel volentem quod dicitur ut plenè not. in l. j. per hanc in glo. mag. ff. eo. tit.

LEX XXI.

Possidentibus. ¶ Contra non restituentem rem ad mandatum iudicis per sententiam diffinitiuam datur actori iuramentum in l. i. rem ad probandam æstimationem. quod poterit ab eo peti. h. d. Datur etiam aliud auxilium manus militaris: quia si res apud eum. potest sibi auferri: & tradi actori. ut l. qui restituere. ff. e. Itē si dolo desiste possidere. agitur contra eum vili rei vendi. in qua condemnatur ad interesse. ut l. parē. de reg. iur.

¶ Male fidei possessor. de quibus fructibus tenetur?

¶ Si post litem contestatam fuit instantia perempta: & sic ex ea non fuit secuta sententia. postea iterum actum fuit. & secuta est sententia pro actore. ex quo tempore veniunt omnes fructus?

LEX XXII.

Certum est. ¶ Lex ista continet tria dicta. Primum loquitur in possessore qui semper fuit malæ fidei. Secundum in eo qui semper fuit bonæ fidei. Tertium in eo qui à principio fuit bonæ fidei sed ex post facto per lit. cōte. est effectus malæ fidei: sicut fidei in quo postquam est effectus malæ fidei. vel ab illo tempore citra. idem est quod in primo: sed ab illo tempore videtur idem quod in secundo. ecce casus: & aduerte aures ad me. Primum debet intelligi dū dicit [omnes fructus]. i. tam naturales. in quibus percipiendis modica vertit industria: ut sunt poma: quidam etiam industriali. in quibus vertit magna industria: ut sunt segetes. v. vinū istos debet restituere deductis impensis factis gratia fructuum quærendorum: cū fructus semper dicantur deductis talibus impensis. ut l. fructus. ff. de re. v. a. & l. si à patre. in fi. de pe. hæ. & sic deducet pretium operarum suarum. & etiam pretium operarum animalium suorum: si cū bobus suis acquisiuit. ut in l. præterea. ff. eo. facit l. fundus. ff. de ac. er. Item non solum perceptos: sed qui percipi potuerunt. ut s. eo. l. domus. & ff. e. l. si nauis. Item perceptos non solum extantes: sed etiam consumptos. Itē consumptos non solum ex quibus effectus est locupletior sed etiam ex quibus non est effectus & imputet sibi cur tenuit rem quam sciebat

Prescriptio longi tēporis. x. ann. Adde q̄ p̄scriptio decēnālis inducitur per statu tū succedit loco p̄scriptiōis. xxx. ann. vide p̄ Bar. in l. si. C. de tēp. in integ. rest. Bal. in l. in cōtractib⁹. in prin. C. de nō nu. p̄. Abb. i. c. illud in iij. co. de p̄scri. sed lo. de iūo. in d. c. illud. tenet contrariū.

Post lit. cōte. Ad d. gl. i. aūth. offerat. C. de lit. cōte. Sal. in l. p̄ma. in iij. not. C. de p̄scri. lō. temp.

ad se non pertinere. Secundū dictū dū dicitur extātes. Sub. tantum non autē cōsumptōs. nisi ex eis sit effectus locupletior: quia eos lucratur propter culturam & curā bonafidei pos. nō illos ex quibus est effectus locupletior. vt insti. de acquir. re. do. §. si q̄s à non domino. Item non tenetur de nouo percip. quos tamen percipere potuit: quia cum possideret rem tanquam suam, nō est imputandū eam neglexit: secus si sciebat alienam. Aduertendum tñ q̄ extantes fructus si erant naturales, possunt vendicari: quia non efficitur bonafidei pos. dominus illorum. vt l. herennius. ff. de vsu. sed si erant industriales possunt condici: quia p̄pter bonam f. cum tñ effectus est dominus illorum. vt in l. qui scit. §. p̄. & ff. de vsu. licet teneatur eos restituere. in quo cōsistit utilitas. dixi. §. eo. l. si fundū. Distinguit an post litem cōtest. fuerit effectus malafidei pos. verē vel fictē. & hoc secūdo an habuit tñ. vel nō. q̄ dicit. vt §. eo. l. si fundū. dicit vt hic not. per Cyn. qui examinauit illam materiam quam glo. pos. fuit in l. ex diuerso. ff. eo. & ibi plenius per Bart. Querō quid si post lit. cōtest. fuit instantia perempta: & sic ex ea non fuit secuta sententia: postea iterum actum fuit, & secuta est sententia pro actore: ex quo tempore veniunt omnes fructus: an à die primæ cōtest. vel secundæ: vide per Bar. ff. de iū. fil. l. filius in quæsti. testamenti.

L E X.

XXIII.

Imancipium. Vendicans rem suam tenetur possessori offerre pretium quod alteri solui. h. d. nisi fuerit cōuersum in suam utilitatem. vt l. emptor. ff. eodē. de hoc non §. quod metus causa. l. iij. in gloss.

Prescriptio longi temporis quantum tempus requiratur, et an procedat cum mala fide: et an etiam requiratur titulus: et quid in p̄scriptiōe longissimi temporis?

L E X.

XXIII.

Villo iusto. Prescriptio longi temporis sine tñ. habili ad translationē dominij procedere non potest. h. d. intelligitur vero, vel putatiuo interveniente facti errore: non iuris. nam ille putatiuus sufficit. vt in l. non solum. §. quod vulgo. ff. de vsuca. & tit. pro emptore, putatiuus debet esse iustissimus propter frequentiam: sed in alijs tñ. putatiuus sufficit q̄ sint iusti. vt in d. l. iij. t̄ dicitur autem p̄scriptio longi temporis. l. x. an. inter p̄sentes. & xx. inter absentes: requiritur etiam bonafides. saltē à principio de iure ciuili. sed de iure canonico requiritur quod adsit toto tempore p̄scrip. & superueniens malafides interrumpit eam de iure canonico. vt in regula possessor malefidei. de reg. iur. li. vj. de iure ciuili secus: vel in l. j. de vsuca. transfor. sed in p̄scri. longissimi temporis: nec tñ. requiritur. de iure ciuili, nec bonafides: cum curat solum propter negligentiam non petentis. vt l. sicut. de p̄scri. tri. xxx. an. de iure autē ca. requiritur bonafides: an autē requiratur tñ. distinguit an contra p̄scribentē faciat ius cōe, vel non faciat. q̄ dicit vt in c. ij. de p̄scri. l. vj. In tex. ibi. [sic] dicitur: iste dubitabat ne sibi opponeretur ecce, p̄scri. vnde dicebatur sibi p̄ aliquos quod habebat necesse petere restitui in inte. propter causam absentie: quia steterat in captiuitate hostium per. x. vel. xx. annos ex ti. qui. ex cau. ma. qua restitutione concessa & rescissa vsuc. vel p̄scri. intentabit vtilem rei ven. quæ dicitur rescissoria. de qua in l. si. §. ex qui. cau. cau. ma. imperator dicit q̄ non habet necesse ad ista deuenire: quia postquam aduersarius non habuit tñ. non potuit p̄scribere longo tempore: & sic non est necesse impetrare restit. ad rescindendum vsuc. vel p̄scri. ga. qd̄ nō est rescindi non potest. vt in l. nā & si sub condi. §. si. ff. de iū. testamento. nec perdit do. directum. & sic habet directam rei vend. vnde non habet necesse recurrere ad vtilem rescissoriam.

Si res mea fuit in aestimo tuo, et pro eo soluiſti onera publica etiam per longum tēpus: non p̄iudicatur mihi in dominio: et solutio illa mihi prodest. et quid si soluiſti me ſciente et patiente?
Soluens ei à quo habeo rem in emphyteusum vel feudum, facit ut res non incidat in commissum.

Si unus ex pluribus fratribus faciat aliquas emptiones et instrumenta cantare in suam tantum personam, et res empta fuerint posita ad aestimum commune omnium, p̄sumuntur communes.
Si possides rem feudalem ad me pertinentem, et soluis superioribus: licet ego non petierim inuestituram quando oportuit petere, quia dominus superior sit renouatus, non tamen perdo feudum: nec reuertitur ad dominum propter non petitam inuestituram.

L E X.

XXV.

Olennibus. Soluens onera communis p̄re aliena tanquam sua per hoc non acquirit dominium si alius titū. non interuenient inter se & do. h. d. & semper allegatur. In tex. ibi. [non] interveniente vendi. & tunc habant vim traditionibus patientia q̄ ille soluat pro ea. & sic acquireret do. ex tit. p̄re. vt infra de dona. l. quisquis. t̄ No. ergo q̄ si res mea fuit in aestimo tuo: & pro eo soluiſti onera publica etiam per longū tempus, nō p̄iudicatur mihi in dominio: quinimō illa solutio mihi prodest: quia si soluiſti ei, à quo habeo in emphyteusum, vel in feudū, facit ut res non incidat in commissum: nec perdam vtile do. propter solū. non factam: quia sufficit superiori à quocunq̄ facta fuerit. patet in l. lex vectigalis. j. de pig. sed gl. hic dicit q̄ si me sciente & patiente soluiſti longo tempore, mihi p̄iudicatur. Gul. de cu. & alij doc. dicit contra: quia simplex patientia cū scientia nō est causa perdendi dñum q̄ est magni p̄iudicij. facit q̄ dixi. §. eo. l. re tua. sed in eo q̄ est modici p̄iudicij bene noceret. ar. d. n. j. si filius fa. & per Bar. in l. cū de in rem verio. ff. de vsu. Sed oppo. q̄ pro aestimo cōmunis p̄sumitur. vt infra de p̄dij. nauicu. l. si. li. xij. So. verū est q̄ si res mea est in aestimo, non p̄sumitur tua quod ad tui p̄iudicium: & ad utilitatem cōis. vt teneas p̄ illa soluere. & etiam vt tñ valeat quantum est aestimata. sed non la cit p̄iudicium mihi, vt per hoc perdam dominium. bene tamen facit p̄sumptionem quā p̄iudicat quousque probē contra. & vide per Ang. de perusi. in l. decem ff. de verbo. obli. t̄ Item de q̄ no. Bar. in l. rura. de omni agro defer. li. xj. j. vbi dicit qd̄ vnus ex pluribus fratribus: puta maior facit aliquas emptiones & instrumenta cantare in suā tantū personā, si tamen res empta fuerint posita ad aestimum commune omnium, p̄sumuntur cōes: non ob. instrumentis p̄dictis. t̄ Itē dicit Gul. hic notā. liter q̄ si possides rē feudale ad me pertinentem, & soluis superioribus, licet ego non petierim inuestituram quādo oportuit petere: quia dominus superior sit renouatus, non perdo propterea feudum: nec reuertitur ad dominum propter non petitam inuestituram: quia alio possidente non tenebat rem petere per tex. in tabilem vbi videtur quasi casus. ff. de censibus. l. forma. §. si cui ego. & illud dictum Gul. & Bald. semper allegatur.

Prescriptio longissimi temporis interruptitur per solam nautij missionē: et p̄tuitur ad triginta annos.
Quid in usucapione rei mobilis?
Quid in p̄scriptiōe longi temporis?
Quid in actionibus temporalibus ut redhibitoria, et quanto minoris, et similibus?
Si p̄scribis contra me rem meam, et aliquis tertius moueat tibi licem, afferens rem se suam: an interruptio facta per eum mihi proſit?

L E X.

XXVI.

Oræ litis. Prescriptio longi tēpis post lit. cōte. nō corrumpitur p̄ cā interrupti. et sic nō inchoet noua p̄scriptio: & erit necessariū longissimi tēporis. xl. an. t̄ps: quia actio fuit perpetua. vt in l. si. de p̄scri. xxx. an. & no. in l. cū notissimū in prin. eo. ti. per glo. facias ergo articulos tu reus & possessor q̄ possedisti lōgo tēpore ante lit. cōteſt. alij tibi nō p̄desſet possessio lōgo tēpore sed m̄ Bar. Sic cōtra actio habet necesse p̄bare q̄ cā qua egit ante lit. cōte. habuit ortū: alij nō p̄baret intēſionē. i. si agerē ex p̄missione facta à parte: & p̄baret cā factam, sed non probare q̄ an li. cōte. vt no. p̄ gl. in c. abbate. de re iudi. li. vj. Adde q̄ li. cōte. trahitur retro ad diē dati bellij. vt no. per Cy. §. de a. i. e. iudi. l. j. in ix. q. & sic videtur necesse sariū p̄bare q̄ an datū libellū cōcurrerat p̄scriptiōi, vel intēſionem uenerat cā agendū. Et istud dictū Cy. videt̄ satis hic p̄bati dū dicit [in p̄teritū] aestimatur. Vel vult dicere q̄ si opponat̄ ecce p̄scri. debet inspicere an t̄ps necessarium ad p̄scribendum cōcurrat ante lit. cōteſt. & tunc poterit opponi. An partim ante, & partim post: & tunc secus: quia si tempus cucurrit post nō p̄dest ad cōplēdum p̄scriptiōnem. quæ iam erat annihillata & interupta. et hoc vult dicere [more litis]. i. tēpus quo lis durat & c. c. l. i. notitia.

notatui & numeri pluralis nō instruunt. l. non profunt, vel non prodest ad inducendū præscr. lon. tem. Aliqñ verò tempus litis deducitur de præscriptione nō aut interrumpit præscr. sed iusp. d. ut s. de inot. test. l. contra maiores. & vide hoc quod no. Bar. in l. ij. §. si. ff. pro emp. & l. si. in princ. de eo per quem factum est: ubi distinguit qd quædam est præscriptio quæ currit mera negligentia non petentis. vt præscr. long. temp. & illa interrumpitur per solam nuntij missionem. vt in l. licet. de præscr. xxx. an. non tamē per hoc perpetuatur actio ad xl. an. sed sufficit xxx. ad nouam præscr. vt no. gl. j. l. cum notissimē. e. ti. in prin. ¶ Quædam est præscr. quæ currit merē in fauorē præscribentis. vt est vñcupio* triennij in rebus mobilibus: & illa non interrumpitur etiam per lit. cōtest. mero iure, sed in effectu sic: qd licet lite pendente compleatur vñcupio, tamen reus condēnatur ad restitu. pendente ac si non fuisset completa. vt in l. si post acceptum. ff. e. tit. Quædam est præscriptio quæ partim currit fauore præscribentis, partim odio, vel negligentia non petentis: vt est præscr. lon. temp. x. vel xx. ann. & in illa seruatur media via: quia interrumpitur per lit. conte. vt in hac l. & etiam actio perpetuatur ad xl. an. per missionem verò nuntij, vel per protestationem extra iudicialiter factam non interrumpitur. vt in l. pe. ff. pro emp. et in l. de diffin. cōt. colligitur ex l. edicto. circa si. j. de edic. diui. adri. tol. ¶ Quædam est præscriptio sui natura currens: vt in act. tempo. libellus. vt est redhibitoria, quanto minoris, & similes: & ista interrumpitur etiam per solum libellum datū principi. l. j. §. quādo libellus principi datus sit. & in d. l. si. in prin. ff. de eo per quem factum est. adde qd est dare præscr. conuentionalem. & illa interrumpitur per protestationem, vel petitionem extraiudicalem. vt in l. si mandato tit. ij. §. ille. ff. manda. In glo. ibi. [non nocet, cum sit civilis interrup. ¶ Si ergo præscribebas contra me rem meā. et qui dam tertius asserens esse suam mouit tibi litē & fuit eam contel. illa conte. non prodest mihi vt interrumpatur præscr. quæ cur. rebat contra me: sed si te expellit de possessione: & sic definas possidere: quia illa est interruptio naturalis, bene prodest mihi. vt in l. naturaliter. ff. de vsuca.

¶ Dominū utile acquiratur seu latario, vel emphyteute sine traditione corporali ip. iuri, si interuenit inuestitura per anulum, vel biretum.
¶ Quin beneficio ecclesiastico?
¶ Inuestitum vel consuetudinem potest induci ut possessio acquiratur sine apprehensione corporali.
¶ In incorporalia, an acquirantur sine traditione?

LEX XXVII.

Seruū. ¶ Ex solo ti. habili ad translationem do. minij non transfertur dñum, si non in. tervenit traditio. h. d. Facit l. traditionibus s. de pac. in. tellige vera & ficta quia si vendo tibi rem meam quæ est apud testatam transfertur dñū sine traditione: quia fingitur tradita. vt in l. qua rōne. §. interdū. ff. de acqui. re. do. aliqñ tñ non requirit ex privilegio emptoris. vt in ecclesia emēte. vt s. de sac. in. ec. l. si. ¶ Itē prædicta in dñio directo: sed dñum vñle vñ ac. qui seu latario, vel emphyteute sine traditōe corporali ipsius reū interuenit inuestitura per anulum, vel biretum quæ diuer. sa est à traditione corporali ipsius rei qd dic vt in c. j. de reg. iur. l. vj. per Dy. Itē in beneficio ecclesiastico no. Bal. s. eo. l. quoties. nō tñ ¶ videt qd hoc acquiratur pos. nisi apprehendat l. cū hæ. res in prin. de acqui. pos. Nam potest acquiri dñum sine pos. licet non sine traditione regulariter. vt l. si fundū. cū ibi not. ff. de hādo dotali. ¶ per consuetudinē tñ vel statutū potest induci vt possessio acquiratur sine apprehensione corporali. vt in c. ex lite. tit. de consue. & not. per Cyn. in l. ea lege. de condi. ob. causam. post princ. & etiam hoc est sciendum qd pos. quæ erat apud de. functum per aditionem hæreditatis cenleatur transferri in hēre. dñ. & continuari quod tñ non est de iure cōt. vt in l. j. §. Scæuola. ff. si quis testa. libe. esse iul. fuerit. Dico tñ qd non erit eadem pos. sed diuersa. cū pos. defuncti morte eius exinguat: sicut corpus & animus quæ sunt instrumenta retinendē pos. si statutum ope. rat ut noua pos. acquirat hæredi sine apprehensione corpora. li quod regulariter nō est. vt in l. ij. in prin. de acq. pos. ff. Quid autem in alijs iuribus incorporalibus, an acquirantur sine tradi. dñ. qd ius pig. vel hypothecæ bene acquiri. vt in l. j. ff. de pig. sed ius seruitutis prædialis vel personalis non: imò requiritur qd ille cui conceditur inducat in prædium vel fundum seruientem, &

per hoc videbit tradita seruitus: in qua tñ nō cadit vera traditio sicut in vera pos. quia si traditio quæ sit modo prædictio. vt l. ij. §. dare. ff. de vsufu.

- ¶ Reus potest opponere agenti de iure tertij, quando illud est exclusiuum iuris agentis ipso iure.
¶ Quid si non ipso iure: sed per sententiam est exclusiuum iuris agentis: et quid si nō erat exclusiuum, sed diminutiuum?
¶ Actor metitur ius agendi ex persona sua: & ex iure suo: & non ex iure rei.

LEX XXVIII.

Res alienas. ¶ Si actor non probat dñum, reus absoluitur si nullum ius habeat in ipso qd possideant, quā actor qui non possidet. vt l. vt frui. §. si forte. ff. si vsufu. pe. ¶ Et alle. ista l. duobus mod. primo qd reus pōt opponere agenti de iure tertij, qñ illud est exclusiuum iuris agentis ipso iure: si enim actor non est dñs rei quā petit, sed quidam tertius: licet reus nullū ius habeat ius illius tertij excludit agentem ipso iure, & in hac actione requirit dñum ex parte agentis & pos. vel detentatio ex parte conuenti. Quid autem si non ipso iure: sed per sententiam vel excep. sit exclusiuum iuris agentis? Rñ. nō potest de illo opponi per ea quæ not. in l. his consequenter. in prin. ff. fa. er. per gl. & in l. ij. si ager vcti galis. in parua glossella. ¶ Item quid si non erat exclusiuum: sed diminutiuum iuris agentis: vt si ago contra te rei vendi. directa. Tu opponis mihi qd quidam tertius habet in ista re vñle dñum sibi à me concessum: quia est emphyteuta, feudatarius, vel superficarius, vel habens seruitutē vsufu. et si ille possideret nō posset ab eo aduocare: qd in iure vñle est ipse potior me: imò posset ipse à me aduocare. vt in l. j. §. qui in perpetuum. ff. si ager vct. vñ sicut non possem ab eo aduocare: ita nec à te: quia non pertinet ad me te molestare: sed ad illum: quid iuris? Dic vt singulariter no. per glo. & Bar. in l. indebiti. §. sed si nummi. ff. de condi. inde. & vide quod idem Bar. no. in l. ij. ff. de excep. rei iudi. & per Cy. in l. cū seruū. j. de ser. fugi. Allegatur etiā ista l. ¶ qd actor metit ius agendi ex persona sua, & ex iure suo: nō aut ex non iure rei. Sic ff. si pars hæredi. pera. l. j. post prin. Quidam in iure excipien di. dic vt in l. militis. §. Neratius. ff. de test. mil. & l. qui ex liberis. §. testamento. ff. de secū. tab. & vide Inno. in c. cū Bertoldus. ante fi. de re iudi. vbi dicit idem in beneficiis: quod hic dicitur in rebus prophanis ecce casum.

De usufructu & habitatione & ministerio seruorū. Ru.

- ¶ Ad usufructum non pertinent omnes fructus, vel redditus: sed quantum sufficit ad usum, & ad sustentationē ipsius, & sue familie: nec ad ipsum pertinet colere fundū: & quid possit facere?
¶ Habitatione in quo differat ab usufructu: & usuf. ministerium seruorum debetur in seruus tanquam in rebus.

¶ No. ex ista rub. qd quatuor sunt seruittutes^b personales quæ debentur à re personæ scilicet vsufu. vñus habitatio & ministerium seruorum ad vsufu. & ministerium pertinent omnes fructus: omnes redditus, & omnes commoditates rei: quæ sunt inter se diuer. sa. vt in l. v. & vj. ff. eo. ti. & ad ipsum pertinet colere fundū & de manu sua fructus percipere. vt in l. fundi trebatiani. ff. de vsufu. lega. ¶ Ad vñarium verò non pertinent oēs fructus, vel redditus: sed quantum sufficit ad vñum & sustentationē ipsius, & sue familie. vt ff. de vsu & ha. l. plenū in prin. & §. j. nec ad ipsum per. tinet colere fundū: sed ad proprietariū: potest tamen ad fundum accedere pro libito voluntatis: & aliqua facere quæ habentur ibi dē. ¶ Habitatione est seruitus diuersa ab vsufu. & vsu. & habet diuersam naturā. vt j. eo. l. cum antiquitas. & non debetur nisi in domo sed præcedentes tam in domo quā in agro. Ministerium seruorū debetur in seruus tanquā in rebus: non enim tanquā in personis est dare quoddam ius personale: quod non est seruitus notata: sed innotata de quo in l. pecoris. ff. de ser. rust. prædi. & in l. vt pomū. de serui. ti. generali. de quo etiam per Bar. in l. ij. §. si. ff. de alimentis & ciba. leg. & not. hic gl. rub. qd sicut in rebus cor. poralibus est reperire dominium, ita in seruittute & iur. incorpo. ralibus: nam possum me appellare dñm istius iuris seruittutis. vt ff. si vsufu. pera. l. vñumfru. & l. in venditione. de bo. aut. iud. pos. secundum Gul. de cug. no.

¶ Vt est vsucapio. An omnis pñscriptio sit vsucapio. vide p. Bal. in conueniente. in §. col. de offi. ordi.
¶ Quatuor sunt seruittutes. Adde l. si qu. ff. de vsufu. & in l. j. C. de seruicu.